І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 204. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 30-го ЖОВТНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 30, 1964 No. 204. VOL. LXXI.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ ЗБІЛЬШЕННЯ ЦІН НА СТАЛЬ

ГОЛДВОТЕР ПРОТИ ТИХ ЦЕРКОВ, ЯКІ ПІДТРИМУЮТЬ ДЖАНСОНА

Лос Анджелес. — Президент думає, що збільшення цін на сталь не було б оправдане та було б несправедливе а то й шкідливе для економіки країни. Контракт між спілкою Об'єднані Сталеварі Америки кінчається 30-го червня 1965 року, але переговори про новий контракт праці почнуться вже в перших днях січня. Переговори про заробітні платні можуть мати вплив на ціни на сталь та сталеві вироби, і Президент вже тепер остеріг, що не повинно бути збільшення ціна на сталь, як це пропонують зробити власники сталеварень, кажучи, що їхні прибутки є замалі. На думку Президента економіка зможе збільшуватися аж до половини 1965-го року, але тоді, економічні дорадники Президента гадають, треба буде якоїсь акції, щоб втримувати ріст економіки в дотеперішньому темпі. Президент гадає, що дві причини вказують на те, що не є потрібне збільшення цін на сталь: 1) В перших 9-ох місяцях цього року прибутки збільшилися на 29% в порівнанні із тим самим часом в 1963-му році. Імпорт сталі збільшився ки 2 000 000. Коли не зайдуть нулого року він виносив тільки 2 000 000. Коли не зайдуть жадні зміни, то імпорт може дійти в 1965-му році до 7 000 000 тонн. Одночасно Президент стверджує, що експорт сталі зменшився. 28-го жовтня Президент промовляв в трьох стейтах: в Ню Мехіко, Каліфорнії і Питтсбургу, Па. В Ню Гемпширі він заповняв виборців, що виграє цьогорічні вибори, але одночасно закликав всіх масово взяти участь у виборах, бо рахувати голоси у виборчих урнах і не йти до голосування, це великий риск. Головним пунктом промови Президента було те, що найважливішою проблемою цього року є те, щоб світ міг пережити добу атомової зброї. Джансон підкреслював те, що уряд мусить бути обережний у своїх рішеннях у відношенні до комуністів, які мають атомову зброю. Президент не згадував прізвища сенатора Беррі Голдвотера, але це місце його промови було звернене проти республіканського кандидата на президента, бо Джансон казав, що деякі люди мають більше бажання як розуму. Республіканський кандидат на президента сенатор Голдвотер в дні 28-го жовтня промовляв в Сідер Репідс, Айова, в Ошкоші, Висконсин, та в Беллвіллі, Ілліной. В Сідер Репідс він виступив проти тих протестантських церков, які публічно оголосили, що вони підтримують кандидатуру президента Джансона. Він казав, що Церкви повинні зосередити свою працю на тому, щоб втримувати моральні засади між своїми вірними, а не на тому, щоб бути „голосними адвокатами" президента Л. Б. Джансона. Голдвотер пригадував виборцям думки покійного президента Герберта Гувера, якого в неділю похоронено у Вест Бренчі в Айові. Гувер казав, що вибори не повинні поставити собі запит, чи уряд працює систематично і доцільно. Голдвотер твердив, що теперішній уряд не працює доцільно, бо в ньому „є одна людина — Президент який бажає все більше, більше і більше влади над вашим життям і вашими бажаннями". Друга думка Гувера була про те, чи „є відкриті двері церков і шкіл". Голдвотер відповідав, що школи в дійсності є відкриті, але в них не можна скріплювати моральні засади учнів, коли Найвищий Суд ЗДА заборонив в школах молитися. Щодо церков, то Голдвотер казав, що і вони не виконують своїх завдань в ділянці скріплювання моральних засад, бо голосно підтримують Л. Б. Джансона, „бажання влади якого, на мою думку, противиться думкам кожної Церкви, що я її знаю".

Уряд обіцяє зменшити податки, щоб скріпити економіку

Вашингтон. — Президент Джансон заявив, що його уряд пропонує дальше зменшення прибуткових податків „у відповідному часі", щоб скріпити економіку та не допустити до господарської знижки. Джансон казав, що господарська „рецесія не є пам'яткою минулого", вона може знов з'явитися, але демократичний уряд буде старатися не допустити до неї за допомогою дальшого зменшення податків, а як буде треба, то за допомогою збільшення федеральних видатків. Президент заявив, що можна буде не допустити до господарської знижки, коли уряд співпрацюватиме з приватними власниками бизнесів. Заява Президента є з відповіддю на обіцянку республіканського кандидата сенатора Беррі Голдвотера, який хоче щорічно зменшувати прибуткові податки на 5 відсотків. Президент казав, що він зменшуватиме податки „у відповідному часі", це значить, коли це буде потрібне для економіки ЗДА. Зменшення податків відбувається в двох ратах, в 1964-му і в 1965-му роках. Вже тепер економісти твердять, що цьогорічне зменшення податків мало добрий вплив на економіку ЗДА.

СССР купує пшеницю в Канаді

Вінніпег, Манітоба. — Представник Канадійської Ради в справах пшениці Вілліям Ріддел повідомив, що СССР знов закупив в Канаді пшениці за 25.000.000 дол., яку —вже найближчого місяця мають вивезти з атлантійських канадійських портів до СССР або до Куби. Куплено 250.000 тонн пшениці та 25 тисяч тонн муки. Договір підписано в імені СССР представник совєтської торговельної місії Ніколай Белоусов. Дехто гадає, що СССР купує в Канаді пшеницю тому, щоб збільшити свої зменшені харчові резерви. Але інші канадійські торговельні фахівці твердять, що СССР купує пшеницю в Канаді тому, що хоче її вислати доКуби, бо дешевше є транспортувати зерно з Канади на Кубу, як із СССР.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН У НОВІЙ ЗАЯВІ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ПРОСЛАВЛЯЄ ШЕВЧЕНКА ТА ГРАТУЛЮЄ ЇМ „ЗА ВПЕРТЕ ОБСТОЮВАННЯ ДУХА ВОЛІ"

През. Линдон Б. Джансон

Вашингтон. — Президент Линдон Б. Джансон, довідавшись, що вкоротці мають бути вмурувані у крипту пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні документи, зв'язані з поставленням і відкриттям того пам'ятника, проголосив скеровану до українців нову заяву, прославляючи Шевченка та гратулюючи українцям за пам'ятник у Вашингтоні і за „вперте обстоювання волі". В своєму посланні президент Джансон заявляє, що „це найбільш властиво, що тут, у столиці цієї великої і вільної республіки, поставлено статую Шевченка, щоб вона всім живучим і тим, які прийдуть після нас, служила пригадкою його величі". Заяву, датовану в Білому Домі 26-го жовтня, подаємо в англійському оригіналі та в українському перекладі.

THE WHITE HOUSE

Statement by the President

It is most fitting that those who love and admire Taras Shevchenko should meet to seal and place in the crypt of his statue certain documents which will be of interest to American citizens in years to come.

The love for the Ukrainian Poet Laureate is fully understandable and pride in his accomplishments wholly justifiable.

It is most appropriate that here in the capital city of this great and free republic a statue of Shevchenko should have been erected to serve as a reminder to all the living, and those who follow us, of his greatness.

Shevchenko well deserves the honors paid him. He was more than a Ukrainian—he was a statesman and citizen of the world. He was more than a poet—he was a valiant crusader for the rights and freedom of men. He used his verse to carry on a determined fight for freedom. His poetry was of and for the people. It gave hope to those in despair and stirred to action those who might otherwise have been resigned to enslavement.

So widespread was his audience and so great his influence that his words were read and loved far beyond the frontiers of his own land. So valued were the copies of his poems that families struggled to own two books—the Bible and Shevchenko.

As a member of the United States Senate back in 1960, I sent a message to your organizations saying, "I would like to congratulate you for reasserting the spirit of freedom and liberty held by Ukrainians everywhere. I am convinced that the Democratic Party best serves the cause of Ukrainians everywhere in the world."

This is also my message to you in 1964. As President of the United States I renew my congratulations for your accomplishments and assure you that this nation and this government earnestly desire the return of freedom to all peoples from whom it is even now denied. And Shevchenko's poetry will serve as a constant reminder of this most important task.

October 26, 1964

БІЛИЙ ДІМ

Заява Президента

Це цілком зрозуміло, що ті, які люблять і подивляють Тараса Шевченка, повинні зібратись, щоб вмістити і запечатати у крипті його статуї певні документи, які матимуть вартість для американських громадян в грядучих роках.

Любов до українського Поета-Лавреата цілком зрозуміла і гордість з його досягнень цілком оправдана.

Це найбільш властиво, що тут, у столиці цієї великої і вільної республіки, поставлено статую Шевченка, щоб вона всім живучим і тим, які прийдуть після нас, служила пригадкою його величі.

Шевченко цілком заслуговує на почесті, якими його оточується. Він був більше, як українець — він був державним мужем і громадянином світу. Він був більше як поетом — він був хоробрим войовником за права і волю людей. Він уживав віршів для ведення рішучого бою за волю. Його поезія була з народу і для народу. Вона подавала надію тим, що впадали в розпач, і спонукувала до дії тих, що інакше були б зрезигновано поддавалися на рабство.

Коло Шевченкових слухачів було таке широке, а вплив був такий великий що його слова знаходили читача і любов далеко поза кордонами його рідної країни. Видання його поезів були такі вартісні, що кожна родина старалась мати дві книжки — Біблію і Шевченка.

Як член Сенату З'єдинених Держав у 1960 році, я звернувся до Ваших організацій, кажучи: „Я бажав би погратулювати вам за вперте обстоювання духа волі і свободи, що ним пройняті українці в цілому світі. Я переконаний, що Демократична партія служить найкраще українській справі скрізь у світі".

Це є також моїм посланням до Вас у 1964 році. Як президент З'єдинених Держав я поновлюю свої гратуляції за Ваші досягнення і запевняю Вас, що ця нація і цей уряд якнайповажніше прагнуть повернення волі всім народам, яким ще й тепер її заперечується. А поезія Шевченка служитиме за постійну пригадку цього найбільш важливого завдання.

Британія застерігає собі час до надуми в справах атомової зброї

Вашингтон. — Новий британійський міністер закордонних справ Патрік Гордон Вокер заявив журналістам після своєї наради в президента Джансона в минулий вівторок, що Велика Британія не може негайно рішитися у таких справах, які різнонаціональна морська фльота з атомовими ракетами, чи купно атомових ракет „Полярис" для британійських підводних човнів. Він застеріг, що Британія не хоче встановляти остаточного терміну для своєї відповіді в цих справах, але й не буде зайво перетягати її. Американські газети коментують ту заяву бажанням залишити вільну руку британському прем'єрові Гарольдові Вільсонові, який заповів свій приїзд до Вашингтону на грудень цього року. Також Гордон Вокер хоче спершу перевести інформаційні розмови з різними членами НАТО, поки прийме остаточне рішення. На найближчий час він передбачає нараду з західньонімецьким міністром закордонних справ, д-ром Гергардом Шредером. Американські керівні кола буцім-то не беруть трагічно неясного становища британійського міністра, звертаючи увагу, що новий британійський уряд хоче предявити ширший плян щодо озброєння НАТО, не обмежуючись тільки до атомових ракет.

Ґомулка вдоволений розмовами з наступниками Хрущова — схвалює його упадок

Варшава. — Комунопольський диктатор Владислав Ґомулка заявив, що були „оправдані причини" для відсунення Нікіти Хрущова від влади та що це сталося „згідно з ленінськими принципами демократії і внутрішньо-партійної єдности". Ґомулка твердив, що сам Хрущов голосував на тому засіданні Центрального Комітету компартії СССР, на якому більшістю голосів позбавлено його становища прем'єра, першого секретаря партії і члена партійної Президії. У тій своїй промові, яку Ґомулка виголосив 21 жовтня ц. р. на прийнятті в честь монгольського ватажка Юмжаґіна Тседебаля, Ґомулка ствердив „повну однозгідність" думок з новими наступниками Хрущова. Він звернувся з закликом до російських і китайських „комуністів", щоб вони вжили заходів для полагоди їхніх розходжень, які служать тільки імперіялістам".

Камбоджа знову погрожує зірванням взаємин з ЗДА і шантажує „приязню" з Пейпінґом

Пномпенг. — Голова Камбоджи князь Нородом Шіганук загрозив, що він зірве дипломатичні взаємини з З'єдиненими Державами та визнає Північний В'єтнам і „Фронт національного визволення" південно-в'єтнамських комуністів, якщо ЗДА далі „порушуватимуть" її кордони. Камбоджа обвинувачує Америку, що американські літаки буцім-то перевели „нову агресію" проти Камбоджі, збомбардувавши прикордонне село, в якому мало згинути вісім цивільних мешканців. Однак водночас Камбоджа відпекується всякої вини, коли над територією Південного В'єтнаму протилетунським вогнем з території Камбоджі збито американський транспортний літак, при чому згинули вісім американських вояків, і коли камбоджські вояки схопили на території Південного В'єтнаму одного американського старшину, перевели його до Камбоджі, там убили і тіло перекинули назад через кордон. Камбоджа стала цілком сателітом Комуністичного Китаю. Вона одинока азійська країна, яка „радісно привітала" атомовий вибух в Комуністичному Китаї і покликається на Комуністичний Китай, як на свого „приятеля, союзника і опікуна". Вона відмовилася прийняти нового американського амбасадора та довела до зменшення американської амбасади до вісьмох осіб.

УНСоюз в Сан Франсіско розгортає свою активність

Сан Франсіско. (Я. Б.) — За почином і старанням голови Української Автокефальної Православної Церкви і заступника голови відділів УКК д-ра Серафима Панькова відбулися тут в дні 17 жовтня ц. р. в приміщенні цієї ж церкви інформаційні сходини, присвячені справам Українського Народного Союзу. Наради відкрив і ними проводив п. Паньків. В короткому вступному слові він представив У. Н. Союз як єдину українську установу, що від довгих десяток літ веде не тільки забезпеченеву, але й культурно-громадську та політичну працю, спрямовану на добро наших спільноти. Він висловив здивування, що ще й сьогодні багато наших добрих громадян з поза організованими лавами УНСоюзу, що є наслідком браку поінформованости. Щоб такий стан проломити, і, „щоб моя совість не тільки союзовця - рядовика супроти нашого батька - Союзу, але я українця була чиста, оце я скликав передових громадян нашої парохії, щоб ви почули правду про УНСоюз". По цих заключних словах він представив двох урядовців з місцевого Відділу, УНС, пп. д-ра В. Оренчука і Я. Блищака. Перший поширив думки п. Панькова, представив многогранну працю Союзу. Доповідач найбільше зупинився над питанням, чому ми мусимо мати союзове забезпечення та чому ми повинні довіряти У. Н. Союзові. Доповненням до вище згаданого була вичерпно ілюстрована доповідь п. Я. Блищака, довголітнього секретаря нашого Відділу про роди забезпеченевих грамот. Відтак вив'язалася широка виміна думок між доповідачами і присутніми. Секретар УАПЦ п. І. Черепенко подав цікаві дані про церкву. Сьогодні вона нараховує 108 осіб. З того він уважає, що принайменше половина стане членами УНСоюзу. Сходини закрив п. Паньків гарячим закликом до всіх ставати членами Союзу. Нарада мала великий успіх, бо вже того самого вечора зголосилися десять нових союзовців, а п. Паньків запросив д-ра Оренчука на наступні сходини з доповіддю, які відбудуться в наступному місяці з нагоди храмового свята св. Михаїла. З нагоди цих сходин варто згадати одне цікаве і позитивне явище, яке нас усіх, не-членів парохії, мило зворушило. А саме церковна заля була прикрашена не тільки портретами замітних діячів України і Української Православної Церкви, але на чільному місці видніє портрет Митр. Андрея Шептицького.

ПЕЙПІНҐ МАЄ НАДІЮ НА ПОКРАЩАННЯ ВЗАЄМИН З СССР

Гонг Конг. — Комуністичний прем'єр Чу Ен-лай висловив надію, що взаємини між Комуністичним Китаєм і Совєтським Союзом поправляться після упадку Хрущова. Відсунення Хрущова від влади Чу Ен-лай назвав „добрим ділом". Свої завваги на предмет справи міжнародної політики і внутрішньої відносин Китаю Чу Ен-лай висловив у півторагодинному інтерв'ю з чотирма філіппінськими журналістами. Розмова була сповільнена перекладанням відповідей Чу Ен-лая з китайського на англійське, дармащо він знає англійську мову. Він звернув увагу на „приязне привітання" нових кремлівських володарів, що їх вислали китайські комуністи після упадку Хрущова, як на доказ, що вони, китайські комуністи, бажають собі поправи відносин з Москвою. Щодо недавнього вибуху комуно-китайської атомової бомби, то Чу Ен-лай заявив, що вона більша за ту, яку Америка скинула на Нагасакі - Гірошіму в 1945 році. Він признав, що вартість атомової зброї Комуністичного Китаю в порівнанні з американською — незначна, але підкреслив, що Комуністичний Китай випродукував її власними силами з ціллю перелamати американських монополь. Чу Ен-лай підтримав первісну пропозицію Пейпінґу, щоб скликати конференцію всіх атомових держав для заборони вжитку атомової зброї та знищення її, але признав, що нема великих шансів на таку конференцію, бо ЗДА зразу таки відкинули таку ідею. У своєму інтерв'ю Чу Ен-лай раз-у-раз атакував З'єднані Держави. Він висловив сумнів, чи Комуністичний Китай буде на найближчій сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй допущений до ОН, бо — мовляв — ЗДА все ще „опановують" ОН, дармащо комуністичний режим в Китаї є „одинокою легальною владою". Він знову повторив давнє становище китайських комуністів, що Тайвань (Формоза) це китайська територія, яку „безправно окупують ЗДА" і що збройні сили ЗДА повинні відтіля забратися геть. Щодо сусідських з Китаєм країн, то він признав „наближення" у взаєминах з Пакистаном і Японією, дармащо ті дві держави мають союз з Америкою. Він признав, що Китай з Індією є це „відсталою країною, яка щойно є на шляху свого розвитку". Чу Ен-лай заявив, що Комуністичний Китай готов заважди замиритися з З'єднаними Державами на базі „п'ятьох принципів", що їх він, Чу Ен-лай, склав разом з покійним індійським прем'єром Неру в 1954 році: визнання взаємної суверенности і недоторканости, відмова від агресії, мирне співіснування, невтручання до чужих справ і рівність інтересів.

ЗДА приєднались до Британії у перестрозі проти білого правління в Родезії

Вашингтон. — Американський Уряд оприлюднив заяву на адресу уряду білої меншини в Південній Родезії, ствердивши, що він, Уряд ЗДА, „від довшого часу з цікавістю і стурбуванням стежить за розвитком подій" в тій країні. Південна Родезія — це британійська автономна колонія величиною 150.133 кв. мил. з населенням 4,100.000 муринів і тільки 217.000 білих поселенців. Все ж, прем'єр автономного уряду Айен Д. Смит стремиться включно тільки на білих і проголосив „плебісцит" щодо проголошення самостійности Південної Родезії, рахуючи тільки на голоси білих і тих чорних, які безпосередньо залежні від білої адміністрації. Новий британійський прем'єр Гарольд Вілсон перестеріг південно - родезійський уряд, що коли той проголосить державну незалежність Південної Родезії без згоди британійського парляменту, то Південна Родезія не вийде до Британійського Комонвелту з усіма економічними наслідками для себе. ЗДА і Британія лякаються, що нехтування автохтонами та переслідування тамошніх націоналістичних лідерів доведе до повстання і кривавої розправи чорних проти білих, при чому напевне в тій історії відограють велику ролю китайські комуністи.

Харчова ситуація в Індії погрожує кризою уряду

Ню Делі. — Важка харчова криза в Індії загострила й політичну ситуацію в тій країні. Уряд прем'єра Ляля Багадура Шастрі зголосив пропозицію на введення харчових карток двоякого роду: обов'язкових у містах вище одного мільйона мешканців та добровільних у містах вище ста тисяч мешканців. Таким чином урядовими картками були б охоплені примусово 34 мільйони мешканців і добровільно дальших 20 мільйонів — на всіх 350 мільйонів мешканців Індії. В цій справі відбулася в Ню Делі конференція уряду з прем'єрами —16-ох автономних індійських провінцій. Але кілька отих прем'єрів відразу спротивились урядовому внесокові. Найгостріше виступив проти цієї пропозиції раціоналізації харчів прем'єр провінції Мадрасу, що її столиця Мадрас має — 1.730.000 мешканців. Сам Багадур Шастрі признає, що введення харчових карток породить чорний ринок і збільшить урядничу корупцію, але — мовляв — з двох лих треба вибрати меншe, бо голод буби лихом більшим. Покищо Індія, не вважаючи на нагличу велику поміч з ЗДА, Австралії і Канади, не всилі опанувати харчової ситуації.

В АМЕРИЦІ

● **Випробовується одноособовий підводний човен**, випродукований Дженерал Дайнемікс Корпорейшен, який називається „Стар І" і має служити для досліджень і ратункових цілей. Цей підводний човен важить 2,500 фунтів і його можна літаками перевозити туди, де буде потреба. Він може занурюватися в глибину 200 стіп впродовж 4-ох годин.

● **Вже тепер роблять „чистку"** диких птах на Пенсилвенській авеню у Вашингтоні, кудою має йти інавгураційна парада в січні 1965, якій має приглядатися один мільйон осіб. Директор компанії, що має прогнати шпаків із 100 дерев, що ростуть між Білим Домом і Капітолем, Джозеф Г. Фінк, повідомив, що ці дерева мають обприскати такою рідиною, яка відстрашуватиме цих птах впродовж цілого року. Шпаки не будуть пошкоджені, бо це тільки запах буде відганяти їх від дерев.

Пожертви для КПШ вільні від податку

Комітет Пам'ятника Шевченкові на бажання місцевих К. П. Ш. знову повідомляє, що Департамент Скарбу, Відділ Податкового Уряду, декретом з дня 27-го вересня 1963 року форм. 6977 — Т: Р: ЕО 4 ТСР зарахував Комітет Пам'ятника Шевченкові до організацій з метою харитативної і освітньої діяльности, які підлягають звільненню від федеральних податків. Внаслідок вищезгаданого декрету, всякі датки (Контрібюшенс), зложені для потреб Комітету Пам'ятника Шевченкові, жертвовадці можуть відраховувати від федеральних податків (Дедуктібл фром Федерал Інком Текс), як це постановлено в уступі 170 Регуляміну. На підставі постанови в уступах 2055, 2106 і 2522 Регуляміну, звільнено від оподаткування теж і всі дальші пожертви, девізи, спадщини з тестаментів, переписання або дари, що їх жертводавці подарували Комітетові Пам'ятника Шевченкові для його потреб, або користування.

Красний К. П. Ш. радить у випадках потреби покликуватися на вищезгадане число декрету, або зажадати фотовідбитку декрету. У справі Красний Комітет розіслав усім Місцевим Комітетам Пам'ятника Шевченкові.

У СВІТІ

● **Спеціялісти від закордонної політики твердять**, що після ліквідації Нікіти Хрущова в Москві зв'язки між Кубою і Москвою стали не такі щирі, як були 2 роки тому, коли СССР привіз був на Кубу свої керовані ракети та 23,000 совєтських солдатів. Ці взаємини між Москвою й Гаваною охолоджувалися ще за Хрущова, а тепер той холод може ще збільшитися, бо нові диктатори в Кремлі не мають часу займатися далекою Кубою.

● **Генеральний секретар Об'єднаних Націй** У Тант дістав офіційну петицію від 41 держави, щоб перенести відкриття нової Генеральної Асамблеї з 10 листопада на 1 грудня ц. р. Підписали петицію 15 африканських, 3 азійських країн, 21 південно-американська і 5 західньо-європейських. Хоч більшість членів ОН вимагає 57 підписів, проте гадають, що ця пропозиція буде прийнята, бо ніхто особливо не квапиться до наради.

● **У Швайцарії ще в червні** цього року арештували близько не названого аргентинця, який мешкав там від 1952 року та впродовж кількох літ займався шпигунством у користь Совєтів. Цей аргентинець був комуністом і служив головно, як зв'язковий з агентами СССР.

● **4 робітники східньо-німецької фабрики**, що її одна стіна припинала до внутрішньо-берлінського муру, пробили ту стіну і зробили під нею підземний тунель до Західнього Берліну, яким щасливо втекли. Приготування тривали три тижні. Втікачі мали по 21 до 26 років.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00, For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Чеки і mone orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Трудна, але найкраща система

Придивляючись щочотири роки президентським виборам в Америці з кампанією, веденою їхнім головними кандидатами, з перебільшеними взаємними оскарженнями, з обіцянками, що їх — наперед відомо — переможний кандидат не зможе виконати, з витратою величезної енергії гігантських виборчих апаратів і велетенських грошових сум — можна мати багато застережень щодо демократичної системи. Зрештою, хоч в Америці виборча процедура спеціяльно розпучнявіла, довга, складна й дорога, проте у виборах в Британії, Італії чи Німеччині елементів демагогії, виборчих летючок, брошур і афіш, порівняльно, може ще більше, як в Америці, а тому, що виборчі громади там куди менші, то й пристрасті виявляються яскравіше.

Але минають вибори, і, наче на помах чудодійної палички, стишуються розбурхані хвилі. Вчорашні завзяті противники заявляють один одному свою льояльність і пошану, переможені відходять без ремствування в ім'я засади „треба вміти програти", і переможці вже „не б'ють лежачого". Партія, яка здобуває більшість, знає, що вона мусить рахуватися з опозицією парляментарної меншости, бо опозиція є невід'ємною частиною демократичної системи, і хто її нехтує, той приспішує власний упадок. Тому майже ніколи не буває такого, щоб зміна уряду в демократичній системі потягала за собою радикальну зміну політичного курсу.

У зв'язку із загостреною полемікою в останньому тижні американських виборів один із передових коментаторів „Ню Йорк Таймсу", Джеймс Рестон, пригадав відомий вислів Винстона Черчилла: „Демократія — найгірша в світі система правління за винятком усіх інших існуючих систем". Правду цієї сентенції можна перевірити на порівнянні з отими всіма іншими системами, які були у всесвітній історії і які існують нині. Людство пережило диктатуру сатрапів, абсолютизм монархів, владу тріюмвіратів та дуовіратів, владу революційних директорій, врешті систему фашизму й нацизму. На наших очах уже десятки років дискредитується система комунізму, як самовладна диктатура партійної кліки над масами експлуатованого народу, що мусить переживати на своїй шкірі щораз нові експерименти. І нема нині у світі нікого, за вийнятком комуністичних фанатиків, хто не був би переконаний, що й безглузда комуністична система минеться, як минулися всі їй подібні в минулому.

Коли від часів атенської республіки демократія, попри всі бурі й негоди, зберігається вже кругло 2 000 років, то це тільки тому, що вона найкраща державна система з усіх інших. Якщо вона вироджується у партійництво, яке погрожує спаралізувати законодатну діяльність парляменту й доводить до шкідливої частої зміни уряду, то швидко таку систему кореґують зміною конституції, як це сталося за 4-ої Французької республіки. Але демократія залишається. Вона вимагає зрілости народних мас, їх державного патріотизму, свідомости таких святих засад, як толеранція і підпорядкування волі більшости. Тому ця система трудна, несприйнятлива для примітивних народів, але найкраща для кожного культурного народу, який уміє правити через своїх вибранців.

Вибирають волю

Лише одного дня — у вівторок 13-го жовтня, світова преса принесла три короткі повідомлення: з Куби втік на Флориду кубинський пілот на літаку, збудованому в СССР; у Штуттгарті, в Західній Німеччині, два чеські музики, члени камерної оркестри з Праги, попрохали права на азиль у західньонімецької влади; в Японії, в Токіо, матрос із совєтського корабля „Уріцький", Віктор Шеяркін, також попрохав права на азиль, не бажаючи повертатись на свій корабель і взагалі до СССР. Втечі з комуністичного „раю" стали постійним, немовби узаконеним явищем, сталим питанням „повістки дня" людства, розділеного на світ свободи і світ неволі й недолі. Не так давно, 6-го жовтня, мала місце масова втеча із східньої частини Берліну в західню частину: 57 осіб, перемагаючи страх, дісталися через з великими труднощами прокопаний тунель до світу свободи. Коли хтось напише „Історію втеч із комуністичного раю", то це буде одна із найтрагічніших модерних історій і, одночасно, цінний документ людського гону до свободи, документ винахідливости, відваги і сприту. Вже понад 200 осіб забили комуністичні „шуцмани" у Східньому Берліні за спробу втекти з червоного „раю". А скільки невідомих трагедій мали і мають місце на прикордоннях Східньої Німеччини, Чехо-Словаччини, Куби й інших країн під комуністичною диктатурою? Самий факт, що людина свідомо залишає батьківщину і їде в чужий, але вільний світ, — чи це не одна з найбільших трагедій?

СССР не видає червоних втікачів. Москва приберегла собі зрадницю еспанського народу Ібаруррі, англійського атомознавця Понтекорво та інших перекинчиків. Але що має це спільного з правом азилю в західньому світі для всіх переслідуваних з політичних чи релігійних причин? Московська червона пропаганда зводила гори наклепів на українських політичних емігрантів після другої світової війни, хоч в принципі всі ті наклепи були на Заході оцінені, як наклепи комунополіційного режиму. Тому прикро вражають випадки на Заході, коли втікачам із „раю" відмовляють права на політичний азиль. Недавно пресова агенція Ройтера повідомила з Відня, що австрійські власті репатріюють 50% чи й більше втікачів з-поза залізної заслони — назад у комуністичну неволю, до Мадярщини, Чехо-Словаччини, Польщі, Югославії! Ця агенція має відомості, що протягом року до Австрії втекло 45 000 людей з комуністичних країн, але ніхто докладно не знає, скільки з них завернули австрійці на муки. Австрійці пропонують втікачеві доказати, що він переслідуваний із політичних чи релігійних причин, не криміналіст і т. п. Комуністичні уряди, як відомо, політичних утікачів негайно „нагороджують" вигаданими кримінальними біографіями. Годі вийти з дива, чому про це мовчать Об'єднані Нації з їх Хартією Вольностей, чому не реаґують уряди вільних країн? У „Ню Йорк Таймсі" з 14-го жовтня промайнула вістка, що втікач із совєтського корабля в Токіо, Віктор Шеяркін, звернувся був із проханням про політичний азиль до американської амбасади, але йому відмовлено. В тій же газеті з 15-го жовтня повідомлялось, що й уряд Західньої Німеччини відмовився дати втікачеві право політичного азилю, і після того вже не було в пресі про Шеяркіна вісток. Звичайно, західні уряди мусять добре зважати, щоб між втікачами не попадали сюди і шпигуни.

Богдан Галайчук

РЕЙД У ВОРОЖЕ ЗАПІЛЛЯ

Буенос Айрес. — Де Ґолль вернувся додому — прийшла пора підвести балянс його подорожі, порівняти її об'єктиви з вислідами.

Пощо французький президент наразився на труди, такі неспівмірні з його віком та здоров'ям? „ЗДА, — пише, у „Ле Монд", півофіціозі міністерства закордонних справ, Марсель Нідерґанґ, — опинилися на лаві обвинувачених, з мізерними вислідами Союзу для Проґресу, з мільйонами долярів, що їх інвестували американські трести без ніякої користи для місцевих економік". Де Ґолль вважав, — додає Жан Даніель у тому самому щоденнику, — що ЗДА остаточно програли на Кубі, а вслід за тим у всій Латинській Америці, і тому прийшла пора, щоб Франція заступила їх на тому терені. Ось справжній об'єктив подорожі, який нелегко погодити із запевненням французького амбасадора у Венесуелі, 19-го вересня, напередодні приїзду де Ґолля: „Його відвідини не звернені в ніякій мірі проти американської політики".

У столиці кожної держави де Ґолль конферував з місцевим президентом, а Кув де Мурвіль — з міністром закордонних справ. Говорили сам-на-сам або в приявності перекладача. Треба думати, що при тій нагоді де Ґолль не раз зустрічав вияви симпатії, а то й солідарности з його міжнародною позицією. Та не зарисовувалась вона ніколи у публічних промовах, у яких деколи навіть виразно ставлено крапку над „і". Наприклад, перуvіянський президент, висловивши симпатії до Франції, додав „і до ЗДА"; арґентинський віце - президент згадав тепло Кеннеді.

Але справу названо на ім'я лише в двох країнах, що лежать над Карібським морем, у безпосередньому сусідстві Куби. Зокрема був неприємний для гостя колюмбійський президент Валенсія. Французи з трудом гамували поденервування під час його промови, присвяченої майже виключно звеличуванню континентальної солідарности, а один французький журналіст шепнув на вухо арґентинському товаришеві: „Юнайтед Стейтс юбер аллєс..." Коли Валенсії дорікали за ту промову, мовляв, був це нетакт, він відповів: „Беру на себе повну відповідальність. Була б основа критикувати, якби я, запаморочений французьким вином, забув про американську допомогу для Колюмбії. Було б сумно, якби Латинська Америка забула, що ЗДА — єдина у світі моральна потуга, яка, маючи атомову бомбу, замість підбити плянету, поставила цю зброю на службі права".

Валенсія, мабуть, уважав, що самої промови замало, і зробив демонстративну пропозицію: щоб Франція сфінансувала будову міжокеанічного каналу, на південь від Панамського, на колюмбійській території, а Колюмбія завідуватиме ним... під кермою ЗДА! Сарказм був добре сконструйований. Він пригадав, що Франція не може дати того, чого Латинська Америка потребує: велетенських капіталовкладів; що минули часи, коли Париж був фінансовою централею світу, коли міг братися до фінансування Суецького а опісля Панамського каналу; що у Панамський канал „закопали" французи казковий капітал, а викінчив його і експлуатує хтось інший.

Все це було сказане в одній фразі, і французькому міністрові закордонних справ не залишалося нічого, як відповісти: „Франція не заінтересована у цій будові..."

З подібною пригадкою зустрівся де Ґолль — зрештою в діловому тоні, без сарказму — в Лімі. Перуvіянський президент Беляунде Террі у розмові із журналістами підкреслив, що „латинська спільнота є чисто духовою дійсністю" і що „маніфестаційне вітання в Лімі, наскрізь спонтанне, не мало політичного характеру". Це дуже подратувало французького міністра, який зареагував у такій самій формі, заявивши журналістам: „Франція бажає закріпити взаємини з Латинською Америкою без ніяких політичних інтенцій; де Ґолль не говорив про ніякі бльоки. Думаю, виникло якесь непорозуміння..." Інцидент закінчив Беляунде, запросивши журналістів на обід і вияснивши, що він не мав на думці ніяких бльоків. Взаємини із Францією, сказав він, мають сантиментальний характер, а „інші" — геоекономічний.

„Гео" пригадує, що французька політика не має чого шукати на континенті, який творить органічну єдність. „Економічний" натякає на те саме, що з'їдлива пропозиція Валенсії про канал. Щоб урятувати своїх індіян від голоду, Перу потребує величезних вкладів — на парцеляцію лятифундій, штучне наводнення та хліборобський вишкіл. Тих пекучих потреб не заспокоїть приватний капітал, який, зрозуміло, шукає скорих і високих зисків, а до того необхідна поміч із публічних фондів багатих країн, типу Союзу для Поступу. Кеннеді закликав Західню Европу прилучитися до того американського зусилля, але — даремне. Франція дає поважну поміч (на одного француза припадає куди більше, як на одного американця), але — виключно своїм колишнім африканським колоніям. Де Ґолль не обіцяв під час своєї поїздки жадних поважних кредитів, він говорив лише про інвестиції приватного капіталу і, в загальній формі, про ринки збуту.

Карльос Льєрас Камарґо, колишній колюмбійський президент і кандидат у майбутніх виборах, це економіст, який відіграв поважну ролю при здійсненні Союзу для Поступу, тобто людина, компетентна в цій матерії. Під час подорожі де Ґолля він пригадав прикру байдужість до латиноамериканських потреб збоку Західньої Европи, яка одночасно дає на своїх ринках чималі привілеї колишнім африканським колоніям. Ще виразніше назвав справу на ім'я Гонсальо Фасіо, амбасадор Коста Ріки в ЗДА і в Організації Американських Держав: „Коли Франція хоче затіснити взаємини із Латинською Америкою, нехай припинить дискримінації наших продуктів!"

Кув де Мервіль запевнив у Лімі, що де Ґолль не говорив про будь-які бльоки і взагалі не має політичних інтенцій при затісненні взаємин із Латинською Америкою — і дійсно не було про це виразної мови у публічних промовах французького гостя. А розмови між президентами та міністрами йшли у кожній державі в чотири ока.

Та одна з латиноамериканських республік, Уруґвай, не має одноособового президента, там править „колективне керівництво" на зразок — Швайцарії. Внаслідок недискреції одного з членів того керівництва просочились до преси слова де Ґолля, якими він виразно закликав Уруґвай приступити до нової світової групи, що остаточно усуне перспективу війни і закріпить ґарантію світового миру. Він висловився також за єдність латиноамериканських націй і Старого Світу, підкреслюючи, що немає конечности вибирати між Сходом і Заходом, як неминучою альтернативою. Виглядало на сумну іронію, коли де Ґолль додав, що це не мусить заходити врозріз з лінією, яку вибрали ЗДА в Латинській Америці.

Може де Ґолль обурився, коли довідався про ту недискрецію, але більше правдоподібно, що сказав усе те свідомо. Заява де Ґолля перед уруґвайською Національною Радою робить враження типової „дипломатичної недискреції" — наперед дбайливо запляновано. Він не осмілився пропонувати публічно свого невтралістичного краму — може щоб не наражуватись Америці й іншим союзникам, може щоб не знижуватися до ролі вуличного аґітатора. Але знайшов спосіб, щоб його послання таки дійшло до латиноамериканської опінії: він, мовляв, говорив при замкнених...

(Закінчення на 7-ій стор.)

ЩО КРИЄТЬСЯ ЗА ПОДІЄЮ В ХАБАРОВСЬКУ?

В кінці вересня ц. р. увесь вільний світ сколихнула вістка про обшуки і конфіскату приватних нотаток, знімок та фотографічних апаратів у трьох американських і одного британського атташе в далекому Хабаровську, в Сибіру. Твердження Москви про шпіонаж цих чотирьох військових атташе виявилися грубо тенденційними, просто сфабрикованими совєтськими чинниками, — для певних цілей.

Американська, а за нею й світова преса повна здогадів: що було причиною цього провокаційного акту совєтських аґентів безпеки в Хабаровську? Припущення, що це сталося „без відома Хрущова", не витримує критики, бо, як слушно заявляє один американський журналіст, без виразної апробати Хрущова така міжнародна витівка була б абсолютно неможливою.

Приблизно рік тому, 1-го листопада 1963-го року, заарештовано в СССР відомого американського вченого, професора Єйльського університету, Фредерика Берґгорна. Його, науковця чистої води, тавровано за „шпіонаж". Громадська опінія ЗДА обурилась таким нечуваним актом зневаги визначного мужа науки, і тоді червоні провокатори звільнили його з тюрми.

В лютому цього року двох американських атташе ображено на вулиці Ленінграду. Дещо пізніше двох американських дипломатів атаковано в місті Тулі, на південь від Москви. З початком вересня ц. р. західньонімецького спеціяліста від викривання совєтських підслухових апаратів облято трійливою речовиною в Загорському монастирі біля Москви. А тепер — подія з чотирма військовими атташе у Хабаровську!

Американські журналісти запитують: що надзвичайне, до лиха, могли побачити з вікон транссибірського експресу ці атташе? Все, що знаходиться біля траси, всім добре знане. Окрім цього пощо давати високим військовикам дозвіл на їзду сибірською залізницею, а потім атакувати як шпигунів?.

Що криється за цією історією в царстві молота й серпа?

Аналітики цього нечуваного випадку, який трапився у великому сибірському місті, вважають, що це — вияв глибоко продуманої тактики московських провокаторів, що має своє ціллю роздмухувати війну нервів.

Інші американські аналітики совєтського царства вважають, що все зроблено для внутрішнього вжитку. Такими актами терору Москва хоче витворити серед населення СССР атмосферу ненависти і ворожнечі супроти чужинців.

Один журналіст пише, що Москва злякалася цілого ряду недавніх „стрибків у вільний світ" високозаанґажованих своїх людей. Ці втікачі принесли вільному світові, та конкретно ЗДА дуже цінні інформації наукового й мілітарного значення. Актами в стилі провокації в Хабаровську совєтські чинники намагаються замкнути дорогу майбутнім, цінним для Заходу перекинчикам.

Лише так можна було б логічно пояснити все те, що трапилося з американськими й іншими західніми дипломатами на терені СССР.

Один американський журналіст пише з іронією: совєтський високої кляси перекинчик Святлов або Пєнковський дали американській розвідці більше матеріялів, як могли б дати десятки американських атташе, впродовж десятьох років подорожуючи й роблячи світлини із вікон транссибірського поїзду... Але за кожним разом, як американський атташе їде кудись по СССР, існує можливість, що черговий Пєнковський нав'яже контакт із американськими чи англійськими аґентами.

І саме тут криється загадка совєтської тактики у відношенні до чужинецьких дипломатів. За всяку ціну замкнути шляхи, перетяти можливі контакти всім майбутнім „зрадникам родіни", які роками плянують утечу на волю.

А контакти з американцями — це золота нагода для втечі з царства сатани.

А. Ч.

Дві Наталки

Признаюся, коли я почула, що наш Оперовий ансамбль ставить в Ню Йорку „Наталку Полтавку", я подумала:

„Боже милий, невже нічого новішого, свіжішого не можна поставити? Знову „Наталка", співана й переспівана, грана й перегрaна артистами великими, середніми й маленькими. „Наталка", в якій кожний українець і кожна українка, навіть не театрали, знають кожну репліку, кожен рух кожної дійової особи. Ні, я вже хіба тільки щоб підтримати Оперовий ансамбль, куплю квитка, а чи піду — навряд".

Але надійшов день вистави, і я подумала:

„Ні, таки піду, і сусідів з собою запрошу, бо не добре, коли артистам доведеться грати перед півпорожньою залею".

І я пішла з своєю приятелькою та її молоденькою донею Наталкою.

... У залі погасло світло. І — сталося чудо: з першими звуками оркестри на мене нахлинули хвилі милих, дорогих спогадів. А коли за сценою залунала пісня Виборного, перед моїми очима встало одне з найяскравіших вражень моєї юности: зустріч, улаштована киянами корифеєві українського театру Миколі Садовському, коли він, старий і змучений тугою за Батьківщиною, повернувся з еміґрації, щоб умерти на рідній землі.

Це було, здається, у 1928 році. Грали „Наталку Полтавку", і ролю Виборного виконував Садовський. Пам'ять не зберегла ні імен інших учасників, ні театру, де відбувалася вистава. Тільки хвилювання переповненої народом залі, тільки напружене тремтіння кожного нерва.

І ось за лаштунками чую: „Дід рудий, баба руда..." Заля видала захоплене „ох" і — грім оплесків струснув стіни театру. Усі посхоплювалися з місць і, стоячи, щосили били в долоні. А на сцені стояв, скинувши шапку і низько схиливши голову, в рудій перуці, той, від кого почався новий український театр.

Таке згадалося мені, коли почула я голос Виборного-Рейнаровича.

А вистава йшла... Нарікала на злидні Терпелиха, плакала Наталка, запевняючи матір, що „неможна нелюба любити". І раптом я почула коло себе якісь дивні звуки. І, повернувши голову до своєї молоденької сусідки Наталки, побачила в слабому світлі, що доходило із сцени, як із її синіх очей скотилися дві блискучі сльозинки.

Я очам своїм не повірила: Наталка, дівчина, яка не бачила України, бо народилася в таборі Гайденав у Німеччині, Наталка, яка захоплюється абстрактним мистецтвом, носить наймодернішу зачіску, Наталка - скептик і філософ і... оці сльози, святі сльози над долею простої української дівчини, такої, виходить, близької, такої рідної.

Так, думаючи про цю виставу, я не врахувала молоді. нашої української молоді, яка, не зважаючи на модерні зачіски, на абстрактне мистецтво, має українське серце.

„Одна сльоза з очей карих і пан над панами"! Хай же дві сльозинки із синіх очей Наталки - гайденавки будуть подякою артистам за їхню віддану працю і спонукою до дальшої праці для збереження нашої молоді від денаціоналізації.

Алла Давиденко

Володимир Янів

МІЖ СПЛЕТОМ ДРАКОНА И МЕДАЛЬЙОНОМ ХРИСТА

(ПОДОРОЖНІ ЕСЕЇ З НОРВЕГІЇ)

(4)

У катедрі і вітражі, і традиційні вівтарі. До речі, на вівтарях улюблений мотив норвежців: Тайна вечеря. При тому цей мотив у катедрі в Осльо повторюється двічі: на головному вівтарі і в бічній каплиці („Спасителя"). Головний престол з 1699 р. — ренесансовий, але плоскорізьба Тайної вечері — розкішний у своїй наївності й щирості примітив, де, зокрема, плястично зображений пасхальний агнець. Над центральною плоскорізьбою — розп'яття з Марією та Иоаном під хрестом, ще вище різьба тріюмфуючого Христа після Воскресіння, що є апотеозою цілого вівтаря, а одночасно лучиться із тою партією фрескового фризу, яка — в традиційний щодо символіки спосіб, але оригінальною „гобеленовою" технікою — представляє Пресв. Тройцю. Друга престольна Тайна Вечеря — це статична різьба у кованому сріблі, гарна, з виразом, але радше „шкільна".

Ікони й різьби, традиційні вівтарі різьблені амвони також у катедрі в Трондгаймі, яку радше називають катедрою з Нідаросу, тобто давнішою назвою міста, — з часів будови катедри у XI ст. Але тут не внутрішнє вивінування, а архітектура є головною окрасою святині, яка має славу найдостойнішої у скандинавських країнах. Краса архітектури в щасливому поєднанні двох стилів, які найбільше віддають молитовний настрій: романське перехрестя згармонізоване з готичною головною навою. Обидва стилі наче символізують початки шукання краси й завершення льоту людської думки в вишину. Будова дещо важкувата, як більшість північних будівель, але маса делікатних деталів її виструнчують; а внутрішні луки вже й самі по собі легкі, зокрема в сутінку багатих вітражів. Проте, найцікавіший у катедрі її західній фасад, що є своєрідним іконостасом з трьома рядами біблійних сцен по черзі. В поодиноких рядах бачимо: Розп'яття і різьби 12 апостолів; прогнання з раю та благовіщення й алегорії євангельських чеснот; норвезькі святі, старозавітні пророки й юдейські царі. Певна строгість фігур рятує фасад від перевантаження, такого характеристичного для пізнього ґотику в Европі, на переході до ренесансу, що багатством придавлює і що його можна розглядати тепер радше в історичному аспекті, подиву для цілої доби, а не краси самої в собі.

В катедрі є окрема каплиця, присвячена „жінкам і чоловікам, що життя своє офірували за батьківщину", з датою 1940 - 45. На вівтарі — в золотих медальйонах — плоскорізьби Голготи, кацетників, моменту арешту тощо.

Романсько-ґотичну комбінацію бачимо й у Марійській церкві Берґену, старовинній та строгій у перевазі круглих склепінь, і в катедрі в Ставанґері, при чому в обидвох, як у катедрі в Осльо, на престолах і проповідницях також наївні примітиви, цікаві своїм ренесансовим обрамуванням. Зокрема в ставанґерському амвоні (1658) ця комбінація ренесансового багатства й певної мистецької бездарности просто зворушлива, тим більше, що різьба багато поліхромована, і навіть, як рідко в Норвегії, живими кольорами.

Про побожність норвежців свідчить не тільки кількість церков та старанне їх утримання, але й чисельність вірних. Також дуже поширений культ померлих. Цвинтарі, навіть у малих селах, постійно плекають і часто, особливо вечорами, відвідують. Норвежці дуже люблять духовні концерти в церквах, наприклад, у літню пору в Тронгаймі щодня вполудне відбувається концерт, який вислухують в побожному зосередженні сотні людей.

Ми вже знаємо і розуміємо „хуторянські" замилування норвежців, які люблять жити самотньо. Властиво кажучи, Норвегія не має справжніх міст, за вийнятком Осльо — столиці. Навіть три по черзі найбільші норвезькі міста мають у собі щось із сіл: Берґен, Трондгайм та Ставанґер з 120, 60 і 50 тисяч мешканців. Не тому, що немає там репрезентативних будівель, розкішних парків чи пам'ятників — їх там більше, ніж деінде, але в кожному місті гін до простору, до ширини.

І тому доми, переважно однородинні, стоять відокремлено, у власних городах, серед дерев і квітів, а вулиці широкі, не стандартні. На передмісті доми розбігаються свобідно в просторі. До цього ж вони іноді в більшості дерев'яні. Так, наприклад, у Ставанґері, де зосереджується половина рибного промислу Норвегії, поруч із старими дерев'яними домами цілі нові квартали також дерев'яні. І що цікаве: вони кольорові.

Провідник по Берґену вияснює, що в цьому місті мряка постійне явище, і тому було б дуже сіро, якби не було кольорових домів. До речі, в Берґені часто падає дощ, що люди так нічого собі з нього не роблять. З вікна музею я дивився, як робітники стинали траву на клюмбах під час зливи: у ґумових чоботях, у шкіряних штанах, плястикових плащах і рибацьких капелюхах, з видовженим задом, щоб вода не спливала за комір. На вулиці не помічате, щоб люди ховалися від дощу.

Дуже своєрідно виглядають ті кольорові доми — магазини в гавані у Трондгаймі, де стоять вони просто над водою. Я нарахував чи не 11 відтіней різних кольорів. Звичайно, Ставанґер з новими, виключно дерев'яними кварталами належить до вийняткових, бо муровані доми все таки починають витискати дерев'яні. Це, зокрема, некорисно відбилося на Осльо, де вже є цілі муровані бльоки. Дивно, як ці бльоки „пролетаризують" місто, не тільки одноформеністю, але й брудом.

Головна загроза для дерев'яних будинків — вогонь. Наскільки часто бувають пожежі в містах, можна судити по гострих приписах щодо забезпеки проти вогню. У пансіоні в Берґені я бачив навіть рятункову линву, прикріплену до вікна, а в селі Шйольден майже в кожному будинку — запасний вихід. Доказом того, як норвежці борються проти „зрівняловки" можуть бути три 12-поверхові хмародери у Трондгеймі, які — стоячи побіч — все таки різняться кольором: один темносиній, другий цеглясто-червоний, третій кремово-жовтий.

В стилі великого села і ринок в Трондгаймі. Вправді, знаходиться він поблизу монументальної катедри, до якої веде широка алея, і посеред нього постамент Олафа Триґвезона, а зараз побіч модерний готель, проте мальовничий торг з городиною й овочами, з ляпонськими тканинами й футряними черевиками, посеред низьких урядових будинків справляє враження глибокої провінції. І навіть втиснена тут мурована „палата справедливости", хоч достосована висотою й певною „розлогістю" до оточення, вражає крикливою претенсійністю модерних різьблених декорацій. Навпаки, королівська дерев'яна палата — це просторий двір і в зовнішньому вигляді, і у внутрішньому вивінуванні. Якимсь демократизмом дише від того дому, і здається, що монарх радо сам пішов би на ринок, щоб поробити деякі покупки та погуторити із своїми громадянами.

(Далі буде)

ВАШ ГОЛОС У ВИБОРАХ МОЖЕ ПЕРЕРІШИТИ ЇХ ВИСЛІД, А ЦИМ І ВИРІШИТИ ДОЛЮ ВАШУ ВЛАСНУ, ВАШОЇ КРАЇНИ І ВАШОГО НАРОДУ. ТОЖ У ДНІ ВИБОРІВ, У ВІВТОРОК 3-го ЛИСТОПАДА, НЕ ЗАБУДЬТЕ ГОЛОСУВАТИ Й ВІДДАТИ ВАШ ГОЛОС НА ПАРТІЮ І КАНДИДАТІВ ВАШОГО ВИБОРУ!

Проф. Л. Добрянський і Р. Тефт, мол. — гостями українців Клівленду

Парма, Огайо. (смб) Український Громадський Комітет, який веде на терені Великого Клівленду й інших українських осередків стейту Огайо жваву передвиборчу кампанію за вибір конґресмена Роберта Тефта, мол., до Сенату ЗДА, влаштував у неділю 4 жовтня в залі Парма Меморіял Гол — Українсько-Аме-Американське Політичне Віче, в якому взяло участь п'ятсот клівлендських українців, представники реґіональних українських комітетів для Тефта до Сенату з Акрону, Кентону, Лорейну й Йонґставну, ряд визначних республіканських політиків та представників різних національних груп. Присутні оваційно вітали гостей з Вашинґтону в особах голови УККА, проф. Л. Добрянського, та конґресмена ЗДА Роберта Тефта, мол. і його дружину.

Віче відкрив мґр. Богдан Футей, який власне займався підготовкою цієї політичної імпрези, а програму провадив голова Комітету п. Тарас Шмаґала, який зложив публічну подяку своєму заступникові д-р З. Винницькому, за ведення української виборчої кампанії. По українськи промовляв д-р Зенон Винницький, який з'ясував значення поодиноких національних груп в американському політичному житті, подаючи при тому ряд прикладів з діяльности балтійських, польських, італійських, мадярських та інших етнічних груп. Він відмітив, що тільки добре зорганізована національна група, яка творить монолітну цілість, може добитися поважних успіхів і досягнень для себе і для країни свого походження, якщо активно включається в політичне життя цієї країни.

На думку доповідача, українська спільнота в ЗДА виказує свою організованість і повинна більше інтенсивно включати себе в американське політичне життя і виявляти політичну зрілість, щоб між американськими громадянами побільшувати число наших приятелів. Закликаючи до масової участи у виборах 3-го листопада доповідач закликав голосувати за кандидатів, які підтримують українські національні постуляти, а в тому числі і Роберта Тефта, мол.

Д-р Лев Добрянський зупинився в своїй промові англійською мовою над характеристикою політичної діяльности конґресмена Р. Тефта, з яким йому доводилось часто співпрацювати в різних комітетах, та якого він уважає за прямолінійного. Д-р Добрянський навів низку прикладів з діяльности —Р. Тефта в Комітеті Тижня Поневолених Народів, про його невпинні й наполегливі заходи для створення спеціяльної Конґресової Комісії для справ Поневолених Народів, створення Академії Свободи, та його участь в Почесному Національному Шевченківському Комітеті у Вашинґтоні, як теж про ряд інших виявів зацікавлення і доброї волі, коли йшло про українські справи чи справи інших поневолених Москвою народів. Це є тільки кілька прикладів, — казав він, про відданість Роберта Тефта принципам, за які всі ми боремось. Як сенатор Америки — він стане одним з наших провідних державних мужів і великим оборонцем свободи для всіх поневолених народів, включно з Україною і всіми поневоленими не-російськими народами СССР.

Заключне слово належало конґресменові Р. Тефтові, який підкреслив, що демократичні політичні кола цієї країни знехтували цього великого союзника Америки, що ним є поневолені комуністами народи. За те, Республіканська Партія вважає, що ці народи не сміють бути залишені свободолюбним народом Америки, тому у виборчій плятформі цієї партії цій справі присвячено окрему увагу. Конґресмен Тефт виявив своє неґативне становище до всяких економічних договорів з урядом СССР без будьяких принципових політичних концесій, тому він завжди голосував в Конґресі ЗДА проти всіх форм допомоги комуністичним державам. Тефт вважає, що найвищий час, щоб у холодній війні після довгих років відступу, поразок і програних боїв, привернути перемогу та відзискати всі втрачені позиції. Після Віча відбулась зустріч конґресмена Тефта з українським громадянством.

Слід відмітити, що політичні українсько-американські віча нові тут серед нашої спільноти, але вони притягають увагу широких кол нашої спільноти. У квітні ц. р. подібне віче влаштовано перед правиборами, щоб українськими голосами, зокрема м. м. Парми, допомогти перевибрати заслуженого конґресмена Михайла Фіґена. Воно дало позитивний вислід і увінчалось кінцевим успіхом. Друге з черги віче, цим разом — за вибір Тефта до Сенату ЗДА, притягнуло ще більше число учасників, і є всі дані сподіватись, що воно буде позитивним причинком до перемого Р. Тефта, мол. у його змагу стати сенатором Америки. Члени Міської Ради Парми, кореспонденти і політичні діячі обидвох партій починають звертати пильну увагу на чисельність і рівень українських політичних віч і починають прислуховуватись до ідей і стремлінь цієї, як вони самі висловлюються, динамічної і численної української групи в Пармі. Йдеться тут про загальні наші українсько-американські політичні інтереси, які заслуговують на всесторонню, масову піддержку всіх прошарків нашого громадянства.

● **Американський амбасадор в Західній Німеччині,** Джордж МекДжі, промовляючи на щорічному великому зібранні молоді в Касселі, запевняв, що ЗДА ставляться прихильно до руху в тих східньо-европейських країнах, які хочуть „більш усамостійнитись", але застерігався, що ЗДА не роблять цього „з будь-якої ворожости до СССР" та не хочуть нацьковувати „малі народи" проти СССР. Водночас він застерігся, що Східньої Німеччини ЗДА не вважають за скрему країну, а тільки советську зону поділеної Німеччини.

КАСІД ПІДТРИМУЄ КАНДИДАТУРУ ТОМАСА Й. ДАДДА НА СЕНАТОРА

Конференція Американців Центрального і Східнього Европейського походження (КАСІД) виступила із закликом до виборців стейту Коннектикат переобрати сенатора Томаса Й. Дадда на його пост у Сенаті. На фото: представники КАСІД — Памфіл Ріпосану, монс. Балькунас і Йосип Лисогір під час зустрічі із сен. Даддом (перший зліва).

На основі опитувань передбачають, що Джансон виграє вибори великою більшістю

Ню Йорк. — Тиждень перед виборами опубліковано різні висліди опитувань в справі висліду цьогорічних виборів і стверджено, що всі передбачувачі віщують велику перемогу президентові Джансонові. І так тижневик „Нюз вік" передбачає, що Джансон здобуде 471 електорських голосів, а Голдвотер — 61. Журнал „Тайм" передбачає для Джансона — 495 електорів, а для Голдвотера — 43. Відомий опитувач Луїс Гарріс гадає, що Джансон дістане 60 відсотків всіх відданих голосів, а Голдвотер — 34; 6 відсотків нерішені. Джозеф Белден на основі опитувань в Тексасі призначає для Джансона 63 відсотки, а Голдвотера — 30; 7 нерішених. Мервін Філд в Каліфорнії: Джансон 57%, Голдвотер 27; нерішених 16 відсотків. Треба тут пригадати, що досі найбільше голосів здобули в цьому столітті президенти Воррен Гардінґ в 1920-му році 60.4 відсотка і Ф. Д. Рузвелт в 1936 р. — 60.8 відсотка. Айзенгавер переміг був Стівенсона в 1956 році більшістю 57.4%. Американський Інститут Публічної Опінії д-ра Джорджа Геллупа передбачає, що Джансон цього року здобуде 64 відсотки голосів, Голдвотер — 29, а 7 відсотків ще тепер не є рішені. Треба додати, що колишній сенатор республіканець із Каліфорнії Новленд передбачає, що Голдвотер матиме 303 електорські голоси, 33 більше, як треба до вибору.

● **Республіканці в Тексасі** видвигнули проти президента Джансона такий арґумент, що, мовляв, не треба на нього голосувати, бо він в літі 1955-го року нездужав на серце, і внаслідок цього може вмерти під час президентської каденції 1965-1968, бо, згідно лікарською статистикою пацієнти у віці президента Джансона, перебувши атаку серця, пересічно живуть ще до 10-ох років. Цю вістку поширюється в Тексасі як односторінкове часописне оголошення і в окремій відбитці — летючці.

Зустріч Українського Республіканського Комітету в Шикаґо із сен. Ґолдвотером

На фото (зліва): Мирон Куропась, Юрій Стельмащук, Сенатор Ґолдвотер, Марія Деметро, Мик. Олек і дир. П. Пуцило.

Останнього тижня гостював в Шикаґо кандидат на президента від республіканської партії сенатор Беррі Ґолдвотер. Сенатор з'ясовував численній американській публіці напрямні своєї політики у випадку, коли він буде обраний на президента ЗДА.

Із дотеперішніх промов сенатора Ґолдвотера виразно пробивається його позитивне ставлення до змагань поневолених комунізмом народів. Тому саме й українська республіканська організація міста Шикаґо не проминула нагоди, щоб привітати та зустрінутись із своїм кандидатом.

Український Республіканський Комітет в особах пп. Мирона Куропася, Юрія Стельмащука, Марії Деметро, Миколи Олек і дир. Петра Пуцила провели дружню зустріч з сенатором Ґолдвотером, а п. Мирон Куропась вручив сенаторові меморандум, в якому з'ясовані позиції республіканців у відношенні до поневолених націй.

Інтенсивна праця Українсько-Американського Республіканського Товариства в Шикаґо

У передвиборчій акції помітно зросла також політична активність українців. В центрі найбільшого скупчення українців, місті Шикаґо, у 26-ій виборчій ворді, іменовано сімох українських „прісінґ капітанів", які успішно співпрацюють з енерґійним республіканським мужем довір'я цієї ворди п. Пйотровичем.

Українське Республіканське Товариство, що його очолює п. Мирон Куропась, видає щотижня ілюстровані летючки, гарно оформлені наліпки на авта, відзнаки республіканських кандидатів.

Центральною передвиборчою імпрезою, яку підготовляє Товариство, буде велике політичне віче в залі школи св. Володимира в неділю 1-го листопада. Головними промовцями будуть конґресмен Дервінський і кандидат на губернатора стейту Іллиной Чарльз Персі. На вічу наші виборці дістануть також вичерпні інформації про техніку голосування.

18 жовтня відбулася в Шикаґо цікава імпреза, зорганізована Об'єднанням Демократичної Української Молоді: „За кого голосувати?" Перед численною публікою виступили з доповідями пп. Мирон Куропась з рамени Українського Республіканського Т-ва і Орест Городиський від демократичного бльоку. Дискусія була цікава. Крім партійної пропаґанди, була нагода проаналізувати політику Білого Дому у відношенні до СССР, трактування української етнічної групи в ЗДА тощо.

Активізацію громадян українського походження у політичних партіях ЗДА треба вітати. Нашою участю в політичнім житті Америки ми здобуваємо приятелів для української справи та можемо корисно впливати на ті чинники, які безпосередно керують американською політикою.

П. Т.

З ДІЯЛЬНОСТИ КОМІТЕТУ „УКРАЇНЦІ ЗА ҐОЛДВОТЕРА"

Марія Процак з Елізабету, Н. Дж., голова комітету „Українці за Ґолдвотера-Міллера" в Юньйон Кавнти, Н. Дж., разом із панею Стефанією Міллер, дружиною республіканського кандидата на віце-президента ЗДА конґресмена Вілліяма Міллера, після виступу пані Міллер в домі польського „Сокола" в Елізабеті.

„Парижани апльодують українським артистам"

„Париж, 16 жовтня. У паризькому палаці спорту з величезним успіхом пройшов перший виступ державного танцювального ансамблю УССР під керівництвом П. Вірського. Колектив показав найкращі з своїх номерів — українські народні танці, танці запорожців. „Ансамбль українських козаків", як його тут називають, виступає в Парижі вдруге за останні п'ять років. Він знову викликав величезне захоплення французької публіки". („Молодь України" з 17 жовтня).

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ НА КОНҐРЕСМЕНА ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ З ПРЕДСТАВНИКАМИ УКРАЇНЦІВ.

Герберт Тензер (зліва), демократичний кандидат до Конґресу від 5-го дистрикту Лонґ Айленд, Н. Й., вітає п. Волтера Клозника, касира Українського Відділу Демократичного Комітету для стейту Ню Йорк та п. Вілліяма Модрако з Пойнт Лукавт, Л. Ай., активного українського діяча. Герберт Тензер є відомим адвокатом, бизнесменом і філянтропійним діячем. Його син Беррі одружений із сестрою відомої української співачки Галини Минаїв-Андреадіс.

Підтримаймо українця!

Присмно нам, коли дізнаємося, що в таких чи інших країнах, чи містах Америки громадяни українського походження вибиваються на провідні наукові, а зокрема адміністраційні пости. Ми стараємося допомогти їм в міру наших сил.

Така нагода трапляється зараз українцям у Філядельфії, а особливо тим, що живуть на терені „26-го дистрикту, тобто 25, 35 і 55 ворду".

Демократична партія ЗДА виставляє кандидатуру Івана Пезака до леґіслятури, тобто на конґресмена.

Іван Пезак

Іван Пезак, син шахтаря, що покинув наші чарівні Карпати та поселився в Пенсилвенії. Він народився в Скрентоні, що був колись центром чорного золота. На мозолястих долонях батька - шахтаря вичитав він, що світ схиляється перед тими, що мають відвагу по нього сягнути, а досягнувши — вдержати.

Вісім братів та одна сестра в сім'ї шахтаря — це щаслива велика сім'я, однак тяжко було її виховувати. По скінченні середньої школи молодий Іван іде шукати правди та охорони своїх земляків. Він кидається у вир організації робітничих юній, бо саме на житті свого батька він переконався, що тільки зорганізовані робітники можуть відстоювати свої права.

За свої заслуги стає спочатку стюардом, а опісля членом філядельфійської Індустріяльної Ради. Поза своєю щоденною працею він студіює вечорами і підносить свої кваліфікації до того ступеня, що від 1955-го року до 1958-го року працює контрольором в стейтовому податковому Уряді, і згодом на пості керівника реєстрації тестаментів в одному із найбільших міст ЗДА, — у Філядельфії. Оцінюючи його заслуги та здібності, демократична партія поставила його як кандидата до стейтової леґіслятури. Тепер черга за українцями підтримати українця Івана Пезака в його змагу за цей важливий пост. Цим ми викажемо нашу національну зрілість.

Недавно під час зустрічі в його шану присмно було нам сидіти плече об плече із мейором міста Філядельфії, конґресменом Ґріном та рядом визначних чужинців. Радісно було, коли виносили вони його заслуги та хвалили нашого земляка.

Іван Пезак є активним в українському житті, він є членом і директором Українського Проґресивного Клюбу, членом Українського Горожанського Клюбу, членом українського католицького ветеранського Об'єднання, пост 471, членом будівельного комітету будови дому св. Василія Великого та ін.

Усі ці становища, що їх займає від літ Іван Пезак серед нашої спільноти є аж надто вистачальним апелем до українців, щоб вони голосували на Івана Пезака.

Іван А. Харамбура

МАТАСОВІ ҐРИҐОНІСУ 75 РОКІВ

Перекладачеві „Наталки Полтавки" І. Котляревського на литовську мову, письменникові й перекладачеві Т. Шевченка, Матасові Ґриґонісові минуло 75 років з дня народження. „Літературна Україна" з 16 жовтня повідомляє, що його переклад „Наталки Полтавки" вперше вийшов литовською мовою ще в 1913 р. у Шикаґо, в ЗДА Звичайно, ця газета не розкриває причини такого явища, „забувши" історію: тоді Литва входила до складу російської імперії, де „не було, нет і не будет" жадних інших мов...

УКРАЇНЕЦЬ-ДЕМОКРАТ В АКЦІЇ ЗА ҐОЛДВОТЕРА

Теодор В. Маселко (зліва), колишній незалежний демократичний кандидат на радного Ессекс Кавнти, разом із своєю дружиною Ольгою і дітьми Патрицією і Робертом під час зустрічі з панею Клер Бут Люс у виборчій головній кватирі Ґолдвотера в Нюарку. Теодор й Ольга Маселко є реєстрованими демократами і працюють активно в Демократичному Комітеті за Ґолдвотера-Міллера.

Нова праця з економіки України

Записки Наукового Товариства ім. Шевченка т. 175. Богдан Винар: Українська Промисловість, Студія Совєтського Колоніялізму, з передмовою **проф. Володимира Тимошенка,** т. I. Праці Історично-філософічної Секції, Париж - Мюнхен - Ню Йорк, Перша Українська Друкарня у Франції. 1964, ст. 397.

Дослідження економіки України, теоретична оцінка розвитку її народного господарств, як певної окремої цілости з позицій змагань і інтересів її населення,—це нелегке завдання. Без політичної незалежности, без можливостей формувати свою власну суспільно-економічну політику, Україна — давніше в економічній системі царської імперії й понад 40 уже літ у системі СССР — безустанку використовувана як колонія, додаток до політичного скріплювання й економічної розбудови корінно ближчих імперських центрів.

Великі труднощі має дослідник вилучувати для України основний цифровий матеріял з загальних статистичних джерел і публікацій, труднощі в підборі методологічних можливостей, їх використання для об'єктивних показників; непереможною перешкодою під совєтами є часто строга засекреченість правдивих цифр, які б вірно показували економічний потенціял України та її питому вагу — ролю в економічних системах займанських імперій. Все ж уже від пол. XIX ст. науковці спокушувалися на це нелегке діло — стверджувати сучасну їх наявну об'єктивну дійсність, визначувати вагу економіки України в балянсі всеімперського господарства, давати оцінку відставання в соціяльно-економічному поступі України, признак її колоніяльної залежности, вказувати на ненормальність й однобічність економічного розвитку та евентуальні можливості раціонального та гармонійного спрямування власної економічної політики народного господарства України.

Згадати б економістів, причасних у 50-их роках XIX ст. до опису Київської Округи, потім декого з членів Південного Відділу Рос. Геогр. Т-ва на поч. 70-их років, пам'ятні праці М. Яснопольського, пізніші спроби М. Шрага, М. Порша, М. Стасюка, Г. Кривченка, А. Копорського, М. Галицького, наукові змагання співробітників III Відділу ВУАН 20-их років, зосібна Комісії й Семінару для вивчування народного господарства України під проводом проф. К. Воблого, скоординовані змагання політичних, громадських і наукових чинників того часу з такими репрезентантами української економічної науки , як сл. п. М. Слабченко, М. Волобуєв та ін., дослідників історичних шкіл М. Грушевського, Д. Багалія, історично-правної М. Василенка, спосібного учня й послідовника їх, досі між нами активного О. Оглобліна.

Цінну працю в тому напрямі розгорнули були між двома війнами українські наукові установи в Празі й Подєбрадах, Українські Наукові Інститути в Берліні й Варшаві. В цьому останньому зосібна широко розплянували й почали студії економічних відносин сучасної України В. Садовський і оце тількищо вибулий з українських наукових рядів пильний і до останнього віддиху активний дослідник українського народного господарства сл. п. Е. Ґловінський.

Автор реферованої тут праці проф. Б. Винар, з поважно-амбітною відповідальністю за продовжування української вільної науки, наперекір обставинам — нескоординованої співпраці, неекономного поділу завдань української науки на еміґрації, віддалення від першоджерел, бібліотек потрібної наукової літератури, з ранніх уже літ включується в сучасний наш невеликий гурт дослідників - економістів. Хоч і з віддалі пильно вчиться — радиться в таких майстрів економічних наук, як проф. В. Тимошенко, шукає й нав'язує дружні зв'язки з сучасниками, які працюють у тому-ж напрямі. Проф. Б. Винар, хоч і працює в високому шкільництві ЗДА (але з необхідности в іншій прибраній ділянці, в якій теж вспів уже виявити себе в американській науці бібліографії й біліотекознавстві), не відстає від любимої, давніше обраної ділянки наукової праці — досліду над українською економікою. Зі своєї ґенерації (середної) українських вчених, автор заавансований дослідник поруч таких теперішніх наших економістів поцейбіч, як — зі старших проф. Д. Соловей, К. Кононенко, з ровесників — В. Голубничий, С. Процюк, Я. Шумелда, на цій власне середній ґенерації лежить важливий обов'язок допомогти й об'єднати до скоординованої співпраці інших колеґ та науковий доріст — молодших економістів, з яких дехто вже й виявив амбіції включити в свої наукові зацікавлення тематику з економіки України.

Дозволяю собі на такий довший вступ на маргінесі реферування праці Б. Винара, бо й шан. автор у вступному й примітках до дальших розділів книжки досить скупо лише натякає на ці труднощі в українській науці. Правда, більше уваги присвятив автор цій справі в двох попередніх своїх публікаціях: „Розвиток української легкої промисловости", — Денвер 1958, та в збірці статтей „Економічний колоніялізм в Україні", — Париж, 1958.

На зміст реферованої праці складаються: Вступний розділ про **природу економічного колоніялізму** (в цьому розділі годилося б може докладніше обговорити теж методу праці й методологічну проблематику досліду господарського балянсу України).

Розділи II - III вимагали від автора чимало праці й пробою, щоб зорієнтувати себе й читача в розвитку так часто мінливих і скомплікованих органів управління совєтської промисловости, в компетенціях і в ієрархії підприємств всесоюзного, республіканського й місцевого підпорядкування, показати в накреслених схемах та на фактах систематичне стремління апарату совєтської господарської адміністрації продовжувати давню й закріплювати нову колоніяльну структуру української промисловости, — дарма, що формально існує республіканський український апарат економічної адміністрації, але зведений до виконної ролі інструкцій центральних всесоюзних органів, без можливостей власної ініціятиви, чи конструктивної критики рішень командних висот. При цьому автор слідкує й часто відмічує намагання українських політичних і економічних представників20-их років до внезалежнення від московського центру плянувань українського народного господарства, пізніших спроб і сучасних рідших випадків протиставлень і критики наказних з гори плянувань, некорисних не лише розвиткові народного господарства України, але й часто невиправданих економічними мотивами й раціями—чи то в суперечливих визначуваннях господарських районів України, чи в тенденціях повоєнних економічних відбудов промисловости, плянування її організації й виробництва в поодиноких п'ятирічках та сучасних вимог до економічних первників адміністраційного апарату в Україні. Сучасна нова реформа організації адміністрації промисловости у напрямі її децентралізації, сповидно збільшені компетенції союзного та республіканських держплянів не вносять суттєвих змін у дотеперішнє становище української промисловости. А взагалі розвиток господарського життя, що часто перекреслює з гори прийняті пляни, а й саму доктрину вираховану на послуги політики може в майбутньому дати неодну нагоду українським відповідальним чинникам для самооборони й впливу на економічну політику в інтересі укр. народного господарства, але до того треба відваги, амбіції та громадського сумління.

Найбільший та найбагатший у цифровій ілюстрації IV-ий розділ праці: **Продукційна програма та виробничий профіль української промисловости**. В ньому автор нагромадив з офіційних совєтських джерел і літератури багатий статистичний матеріял, упорядкував його в численні показові таблиці та провів їх об'єктивну аналізу. Дослідом своїм охоплює автор розвиток української промисловости від стану її в останні роки перед першою світовою війною по роки писання праці й початки реалізації семирічного пляну. Порівнюючи динаміку й потужність української промисловости, її питому вагу в загальному промисловому потенціялі й виробництві царської Росії й СССР, особливо в поодиноких періодах совєтського господарського плянування, автор у своїх висновках підтверджує, що: розвиток української промисловости плянується впродовж цілого часу однобічно й у повільніших темпах ніж цілого Союзу, зосібна привілейованих центрально - російських промислових областей; що комуністична влада в свойому плянуванні концентрує свою увагу на розбудові, чи радше на відбудові тих галузів важкої української промисловости, від яких залежить розвиток російських промислових центрів. І досі, після розбудови нових далекосхідних промислових сировинних баз, економічна політика більшовиків не перестає форсувати в Україні таку структуру української промисловости, яка неспівмірна з потребами гармонійного розвитку її народного господарства, економічних і культурних потреб її населення, керуючись у першу чергу економічними і позаекономічними інтересами центральної совєтської влади, її потребами стратегічної розбудови своїх промислових центрів та й рисковної допомоги своїм сателітам і малорозвиненим країнам на далеких континентах, в яких коштом експорту предметів української промисловости совєтська влада старається закріпити свої політичні впливи.

В V-ому розділі, присвяченому більшовицькій політиці капіталовкладень в українську промисловість, автор в числах показує не лише призначувані з центру пайки неспівмірні до найбільше знищених війнами території, населення, питомої ваги української промисловости в загально-союзному господарстві, але й зокрема підкреслює нераціональний і неекономічний розподіл тих капіталовкладень на поодинокі промислові галузі й господарські райони України. З пропорційно менших капіталовкладів призначуваних на Україну за весь час — головна частина їх йде в такі галузі української промисловости, які важливі для постачання сировиною й півфабрикатами російських промислових центрів, натомість совєтські господарські плянування постійно й доцільно занедбують капіталовклади в працеінтенсивні галузі української промисловості такі, як машинобудівництво та головно в легшу промисловість, щоб таким чином потреби широкого вжитку українського населення втримувати в залежності від постачання їх з корінно-російських промислових центрів. М. і цей момент особливо підкреслює автор упродовж цілої своєї праці, як один з головних признак колоніяльного характеру впливу совєтської економічної політики на розвиток української промисловости й українського народного господарства в цілому. З причини стратегічно-політичного характеру в плянах совєтської економічної політики виразні тенденції втримувати густо заселені землі України на захід від Дніпра тереном інтенсивної сіл.-госп. продукції, призначеної на прохарчування східніх російських промислових центрів і перекидання з тих земель робітних людських сил у далеко-східні промислові центри після посиленого змеханізування сільського господарства на тих теренах. В тому моменті і з тим пов'язаних низьких цінах за сіл. - господарські плоди вбачає проф. Тимошенко (підкреслюючи це в своїй передмові) теж одну чи не з найважніших признак російського колоніялізму.

Вимова наведених у книзі Б. Винара чисел дає часом нагоду до ширших висновків, ніж це автор чинить у своїй стриманій аналізі.

Дбайливо визбирана й використана багата бібліографія, — це похвальна прикметність автора й належна заслуга на вдячність дослідників, зосібна майбутніх народного господарства України й східно-европейських економічних відносин.

Не подає нам автор в цьому першому томі, ширше задуманої праці, пляну дальшого її продовження. Сподіваємося, що необхідне чужомовне резюме, іменні й предметні індекси будуть додані при закінченні.

Книга проф. Б. Винара заслуговує на корисну увагу дослідників та й узагалі цінна для кожного інтеліґентного читача зацікавленого проблемами сучасних соціяльно-економічних процесів в Україні

І. Витанович

АРХІВИ — НАРОДНІ СКАРБНИЦІ

В Дітройті засновано у 1958 році Український Національний Архів-Музей. Сьогодні це багата в матеріяли установа з динамічним ростом, до якої постійно надходять тисячі різних матеріялів і документів з народного життя і творчости, установа, що нею гордиться український Дітройт.

Існувала і проживає тут кількадесятитисячна українська колонія з багатим народнім життям, проживали тут люди різного звання, побудували тут народні доми, святині, школи, але впродовж 50 років не змогли покликати до життя установи, що їй на ім'я Музей. Тут розумієм і Народний Архів і Бібліотеку. Та Боже провидіння прислало до Дітройту одиницю, вродженого музейника-архіваря, що цю проблему розв'язав одинцем, навіть без матеріяльної допомоги громадянства. Десять років відвідував хати, шукав, визбирував всі документи і матеріяли і громадив їх для Народнього Архіву. Їх було по 10-ти роках 18 скринь і три окремі привезені з рідного краю.

Сьогодні Архів виріс 10-кратно. За 6 дальших років — він репрезентує в Дітройті Центр Документації Одного Століття!

Архів має 1628 різних названь, тобто редакцій періодичних видань преси і журналів, що виходить або виходила в 17-ти країнах світу. Преса починається від 1904 року, інші пам'ятки сягають 100 і більше років в минуле. Архів має багату бібліотеку, численні зразки українського народнього мистецтва, староцерковні книги, багаті матеріяли із визвольних змагань, документи окупаційних влад, багато визбирані документи з праці кожної української організації, документи із праці поодиноких просвітніх і заслужених громадян, гаслові теки документів визначних українських постатей громадського, церковного, політичного і мистецькотворчого життя, документи, що з них користає український загал і окремі спеціялісти народньої творчости, зокрема літератури.

До росту Українського Національного Архіву в Дітройті багато помогла нам українська преса Канади, головно „Вільне Слово" що безкоштовно помістила 8 разів наші дописі і звернення. З самої тільки Канади ми одержали 38 пакетів цінної документації, в тому коло 400 томів українських книжок. Як це добре, що і рідна преса своя, і рідне слово і, мова рідна!

Слово архів — легко висказати, але не всі ми здаємо собі справу з посвяти і праці тої групи людей, що її ведуть для наших народніх інтересів, для українського народнього життя, для добра нинішніх і прийдешних поколінь, для престижу українського імени, для престижу української еміґрації!

Ще не так тяжко побудувати Укр. Нар. Дім, маючи зацікавлену громаду, але розбудувати і держати Народні Архіви - Музеї, це найбільш трудна справа, бо в нас ще належно не розуміють цього питання, яке у інших націях від віків є справою народньої чести і престижу.

Кінчаючи наш інформативний допис про нашу народну скарбницю, прохаємо всі наші редакції поза щоденниками і всіх авторів, тих, що видали колись свої праці, і тих, що їхні праці появляться, щоб так, як це ведеться в інших народів, один підписаний примірник переслали до архівних збережень.

Пересилки адресувати:

Ukrainian National Archives, 11672 McDougall St., Detroit 12, Mich., U.S.A.

Управа Українського Національного Архіву в Дітройті

Фестиваль Національностей в Шикаго відвідало 60,000 осіб

Станок українського народного мистецтва на Міжнародному Фестивалі в Шикаго. Мейор Шикаго Р. Дейлі, побіч нього пані А. Рибак та пластунки О. Скуб'як і О. Касіян.

Шикаго — (А. І.) В неділю 18-го жовтня о год. 9-тій вечором закінчився в великих залях Нейві Пір над озером Мишиґен п'ятий з черги дводенний Фестиваль Національностей.

За інформацією керівників цього Фестивалю, що його організує Управа міста Шикаго кожного року восени, цьогорічний Фестиваль відвідало понад 60,000 осіб.

32 національні групи з великої Метрополії міста Шикаго репрезентували культури своїх народів, музику, мистецтво, звичаї та понад двісті своїх вдома приготованих страв, типічних для національностей, учасників Фестивалю. На королеву Фестивалю вибрано представницю шведського походження.

Організація української частини Фестивалю належить кожного року на переміну до одної із двох центральних організацій Шикаго, в цьому році до Об'єднання Українських Американських Гром. Організацій, у черговому до Ліґи Американців Українського Походження.

Якщо йде про виставку народнього мистецтва, — слід уважати український станок як один із найкращих і найбагатших, про що наглядним доказом було захоплення численних глядачів, що висловлювали признання і подив багатства й краси українських народних виробів. Мейор Дейлі двічі запрошував пань з УЗХ до спільної знимки на тлі мистецьких експонатів.

Паням з Українського Золотого Хреста належиться окреме признання за мистецьке оформлення українського станка.

Під час попописів в „Театрі Народів" українська танцювальна група Осередку СУМА ім. Павлушкова під управою п. Коссовського збирала вповні заслужено рясні оплески глядачів за прегарно виведені українські танки.

Українська Духова Оркестра під управою п. Р. Поповича в неділю вечором захоплювала слухачів півгодинним концертом.

Великий вибір різнородного печива та домашніх страв в українській кафетерії у заряді пань з УЗХреста — 12-го Відділу — дбав про добру славу української кухні і приманював численних гостей. При обох станках несли допоміжну службу молоді одумівки, пластунки і мунівки в народних строях.

Зразки українських мистецьких виробів фірми „Дельта" були також в окремому станку-базарі під управою д-ра І. Докторука, який, крім цього, при помочі окремої книжечки про Україну, пера проф. Л. Добрянського, та мап України і англомовної літератури, — інформував цікавих про Україну, при чому роздав кілька тисяч цих книжечок, аж поки їх не забракло.

Мета Фестивалю — інформувати кількамільйонове місто Шикаго і околиці про культуру, мистецтво та історію етнічних груп, що заселюють це місто, корисна. Для українців це є рідка нагода стрінутися з іншими національностями та широкою публікою і сказати те, що повинні ми говорити при кожній нагоді — правду про Україну.

Оповістка КоДУС-у

Комісія Допомоги Українському Студентству (КоДУС) звертається до всіх кандидатів на допомогу в 1964-1965 учбовому році з проханням надсилати заяву через наші представництва, або в країнах, де представництва немає, безпосередньо до Централі в Сарселі, не пізніше 1 листопада 1964 р. Кандидатами на стипендію можуть бути українські студенти високих і найвищих кляс середніх шкіл.

До прохання належить долучити: 1. Короткий власноручно написаний життєпис із зазначенням ходу дотеперішніх студій та дисциплін, які кандидат хоче студіювати, і де саме. 2. Свідоцтво зрілости, або завірений відпис, або свідоцтво про попередні студії. 3. Посвідку про запис до школи, посвідки про складені іспити чи кольоквії, або посвідку про одержання докторської праці, з поданням теми й приблизного часу її тривання. 4. Опінії і рекомендації відповідних шкіл, професорів і студентських становних або громадських організацій. 5. Посвідку про незаможність кандидата від українських установ і заяву про матеріяльне становище та розміри і джерела іншої допомоги. 6. Анкетний листок, який висилається всім бажаючим. 7. Зобов'язання повернути отриману допомогу після закінчення студій.

Водночас КоДУС оголошує, як щорічно, конкурс на стипендію із Стипендійного Фонду ім. Зенона Кузелі для студента українознавства в рямцях славістичних студій і на стипендію із Стипендійного Фонду ім. Євгена Храпливого і Романа Димінського для студента економічних наук. Стипендії в розмірі по 50 ам. долярів щомісячно, призначені для українських студентів названих дисциплін на одному із західньо - европейських університетів. Додаткові інформації про умови конкурсу дає Президія КоДУС-у.

За Централю Комісії Допомоги Українському Студентству

Секретар: **Т. Волошин**, в. р.
в. о. Голова: **Інж. М. Маслов**

Адреса:

KoDUS, 27 rue des Bauves, Sarcelles (S. et O.), France.

Народний музей Лесі Українки в Луцьку

Луцьк, Україна. — Тут стоїть невеликий дім ще з кінця минулого століття. У ньому впродовж тільки 2 років жила наша найбільша поетка Леся Українка. Віддавна велися в Луцьку розмови про встановлення меморіяльної дошки на пам'ятному будинку, але справа не посувалася вперед. Цього літа громадяни Луцьку, в тому числі багато студентів і молоді, самі — як тут кажуть „на громадських засадах", — відремонтували і прикрасили дім, зібрали багато експертів про життя і творчість Лесі Українки і відчинили „Народний Музей Лесі Українки." Діяльну участь у збиранні експонатів для музею взяли студенти місцевого Педагогічного Інституту ім. Лесі Українки, учні декількох шкіл з українською мовою навчання. На фасаді дому вже встановлено дошку з таким написом: „У цьому будинку в 1890-1891 рр. жила видатна українська поетеса Леся Українка". У Народному Музеї завжди є відвідувачі; заходять туди навіть приїжджі з інших міст у різних справах до Луцьку.

Молода українська вчителька

Катерина Михович, дочка родини Михович, замешкалої при 4239 Савт Каліфорнія Аве., в Шикаго покінчила студії і почала працювати на становищі вчительки при середній школі в Аврорі, Ілл. Вона буде інструктором комерсійної адміністрації, а крім того буде викладати також російську мову.

Панна Михович здобула ступінь бакалавра в Іллинойському університеті, складаючи іспити із найкращими оцінками. За час своїх студій п. Михович була дуже активною в цілому ряді студентських організацій. Так в нижчих як пізніше у вищих клясах вона була активною членкинею існуючих студентських клюбів. Вона була активною в танцювальному студентському гуртку як також брала участь у хорі, створеному при університеті.

В початкових роках була почесною членкинею студентської громади Каппа Дельта Пі та Пі Омеґа Пі. Цілий час своїх студій панна Михович працювала активно при радіостанції ВҐЛТ і рівночасно була головою цієї стації. Останнього року своїх студій панна Михович репрезентувала свою школу при Індіяна Університеті, де було улаштовано показно засідання Малих Об'єднаних Націй, і на яких панна Михович виступала як репрезентантка в Раді Безпеки, заступаючи Цейльон.

Катерина Михович

Перед закінченням школи панну Михович більшістю голосів визнано як одну із визначних студентів кляси, внаслідок чого вона отримала від Асоціяції Комерсантів студентську нагороду. Панна Михович та її вся рідня належать до 85 відділу УНС в Шикаго.

Петро Пущило

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Марґо Губицька, молода 18-річна надійна адептка малярського мистецтва. Вона закінчила відому в Дітройті технічну школу Кесс, і тепер є стипендіяткою Прат Інституту в Ню Йорку. Її головні предмети є малярство і основи індустріяльного рисунку. Вона є дочкою визначного українського дириґента і музичного вчителя Тараса Губицького.

На недавній красвій мистецькій виставці її праці одержали цілий ряд відзначень, м. ін. за образи водними фарбами, рисунки чорнилом, тощо. Комісія, у складі якої були професори місцевого університету Е. А. Велей і д-р М. Даґлас та представник Інституту Мистецтв Р. Д. Кінсман, запропонувала Марґо Губицькій кілька стипендій для продовження її мистецької праці. На основі збірки її праць (22 експонати) їй запропонували стипендію в школі Арт Сентер у Лос Анджелесі в Каліфорнії.

Марґо Губицька

Восени 1963 Марґо влаштовувала свої власні виставки на терені університету Вейн, і окремо під протекторатом товариства Дітройтських Ґрадуантів. Її праці викликали прихильну оцінку в колах мистецтвознавців і серед глядачів, які досить її творів розкупили. Треба згадати, що до розвитку її малярського хисту причинилася й родинна атмосфера. Її мати сама працювала на полі прикладного мистецтва, а між членами близької родини є й портретна малярка і вчителька мистецької школи.

Марґо Губицька є членом Українського Народного Союзу. До улюблених її занять належить гра на гітарі та спів цікавих, особливо старовинних народних пісень. Вона займається і спортом: любить плавати та їздити верхом.

Н. Н.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1964 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

4 Фізер Іван.
5 Савицька Марія, Шупер Олександер.
7 Корінчук Михайло.
8 Спитковський Петро.
13 Спяк Іван.
14 Вренич Володимир, Линник Олександер.
16 Слота Степан.
22 Кузьма Юрій І. ст., Пецків Михайло П.
28 Васильчук Олена, Колиган Марія.
36 Грижак Марія.
39 Городецька Наталія Д.
42 Хавко Юрій, Єва.
45 Римар Петро.
59 Сливинська Рут.
63 Бобак Йосип Р., Каллас Яким.
83 Карбівник Мирон.
93 Стерпак Степанія.
94 Казанівський Петро, Муштук Роксоляна, Павловська Розалія, Розалія А.
106 Кравець Іван, Емілія.
111 Кунинський Михайло, Олена.
114 Клайнерт Лев Ст., Піховкин Василь.
120 Фечушак Іван.
127 Дроздовська Ольга, Осьмак Віра.
128 Федонь Едвард.
131 Левицький Володимир.
138 Химчак Василь.
150 Вилот Марія А., Текля.
153 Геник Карло, Дольни ц ь к и й Мстислав, д-р Лібацький Анфір, Майдачевський Павло, Максимюк Данило, Овчаров Євген, Норма К.; Осідач Роман, Пеленський Ігор М., Турченюк Богдан, Чужак Анастасія.
155 Галберт Дзюнь Г.
161 Джула Андрій, Іваськевич Юліян.
163 Копанайко Іван.
168 Плева Анна.
170 Вішка Марія, Москалик Ярослав.
175 Волинець Ілля, Олена; Маланяк Мирослав.
176 Жовнір Іван, д-р Кодельський Ігор Р.
183 д-р Грушка Мирослав.
191 Д'Аґостіно Йосип А., Юзенко Марія.
206 Герман Василь Г., Грон Софія, Ясінчук Филипп 2.
217 Вест Гері І., Мелвин І.
220 Левусь Володимир Р., Роман.
221 Зарічний Йосип, Анна, Тереса; Ступак Анастасія.
230 Петерсон Юрій мол., Сухар Емілія.
239 Согор Йосип.
254 Гіма Ольга.
266 Дулиш Ярослав мол.
267 Трамаґліно Євген Л.
270 Лішнянський Михайло, Анна.
276 Кухарський Іван.
277 Винярський Софрон, Шарабурак Семен.
287 Баглай Маделина Є., Лютвинюк Патрикія М.
292 Гальчишак Іван, Куян Юрій.
305 Дацько Йосип.
307 Гусак Марія О.
310 Баймак Михайло мол.
320 Комішак Михайло.
336 Волянська Марія А., Деркаченко Олександер, Розалія; Попадинець Роман.
337 Лазоренко Микола, Анастасія, Марія.
346 Василів Петро, Норка Іван А. 2, Престон Юнис Е., Чучкевич Роман, Яремкевич Юрій.
348 Цафаро Олеся М.
349 Бок Цицилія Е.
352 Кохан Микола.
353 Подоляк Йосип.
354 Проців Юстина.
361 Ганкевич Юрій 2, Горбет Анна, Ричардс Василь.
362 Кушнір Павлина, Сухенко Олександра.
364 Вел Іванна, Химка Степанія.
367 Савчук Павлина.
375 Сприньска Теодора.
379 Іванюк Василь, Мороко Артур, Сендун Дмитро, Степанія.
385 Данилишин Степан, Кіт Григорій, Тринка Степан, Цюро Орест І.
406 Мартинюк Степанія, Окрак Іван.
422 Ясюк Олександер.
423 д-р Гащук Наталія, Шерстюк Христина, Щупак Степанія 2.
432 Атаманчук Василь, Кулик Степан, Матейко Ірина, Мисак Матвій.
433 Завируха Євгенія.
434 Візниця Омелян, Монкевич Ніна.
436 Марко Олексій.
439 Косарчин Семен, Кутовий Борис 2, Степанія М.
456 Вринь Анна.
457 д-р Кушнір Юрій, Віра.
464 Семенюк Марія.
471 Вілик Михайло.
473 Дейнека Степан, Орлівський Павло, Твердохліб Іван, Чехут Віра О. 2.
484 Казанівський Михайло, Христина.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Волковець Павло*
25 Ґроґуль Алла, Титла Маркіян, Ростислава Н.
38 Кнокс Олена.
63 Зблоцький Теодор В.*
84 Гоголь Анастасія.
89 Павлюк Генрих*.
102 Бусько Григорій*.
106 Семащук Іван, Марія; Хоцянович Ольга.
131 Левицький Володимир.
203 Зимний Петро, Тетяна.
204 Скот Йордан К.*
291 Ковальський Йосафат Б.
293 Тимн Юрій*.
325 Рибак Василь.
330 Прунько Григорій*.
348 Переш Тома*.
363 Васьків Петро М.*
371 Рейнарович Роман.
423 Гриневич Андрій*, Іван, Іванна, Лариса, Христина; Масник Степан 2, Оришкевич Оксана.
432 Стадник Анна.
439 Гірник Володимир*.
441 Стасюк Євгенія.
445 Геврик Андрій Р.*
459 Литвин Євгенія.
490 Яцентий Яким Я. Д.*
494 Шевчук Іван*.
15 Німців - Фіялковський Мирослав Д.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

25 Снилик Зиновій*.
43 Шах Микола.
57 о. Вояковський Микола.
76 Цюрпіта Василь.
133 Дубас Василь, Анна К., Катерина; Пригода Ольга Т.
214 Рудзінський Любомир.
287 д-р Чомко Мартин*.
423 Докторук Микола.
430 Васараб Катерина.
433 Гладун Михайло 2, Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

45 Андрейчик Віра М., Татунчак Борис*.
63 Турко Михайло*.
155 Шеллі Долорес А.
180 Беднар Анна.
350 Слобода Григорій.
432 Тропак Михайло*, Євстахія.
436 Вандура Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

12 Гаврилюк Олег*, Капій Роман, Євгенія; Колішка Дмитро*, Анна; Устіянавскас Антін, Ада 2; Снігур Микола, Шмирко Степан.
14 Онай Петро*.
22 Свачій Михайло*.
35 Брозяна Михайло*.
38 Муринка Вероніка П.
42 Криляк Володимир.
63 Цезаріо Ольга.
83 Батицький Осип, Юлія В.
85 Панько Петро*.
90 Чарапан Михайло мол.*
130 Кадиляк Іван, Козуляк Катерина.
131 Гриджук Василь*, Олексій*, Марія; Качмарик Володимир, Сливчук Петро, Розалія; Станько Юрій І.*, Тихий Микола, Степанія; Турчин Ольга.
154 Кухлевський Степан.
155 Хижик Іван* 2, Долорес М.
158 Робертс Анна К.
194 Архипов Юліян*, Деми т р и й Іван*, Заклинський Володимир, Орест*, Лариса, Марія; д-р Патрило Роман П., Савчук Ольга, Суський Михайло, Федун Володимир, Фесак Петро, Павло*, Черешньовський Михайло.
204 Добрянський Андрій.
214 Гой Іван.
221 Вітовський Володимир, Ангелина.
257 Грінвальдт Євгенія.
268 Нелдза Самійло.
371 Тарнавська Оксана.
381 Бойл Іван К.* 2, Вівіяна К.; Глоддек Ема Г., Зіберт Евелина, Левінсон Вівіяна 2, Шумовський Едвард І.*
418 Слота Іван*.
432 Гошуляк Осип, д-р Дебера Володимир*, Захарчук Джессі, Когут Маркіян*, Подільчук Михайло*, Скоцень Олександер*.
434 Сенецький Теофіл* 2.
439 Вендик Романа, Волощук Марія Д.
441 Сулятицький Петро*.
445 Горбаль Степан*, Кропельницький Володимир*, Мисак Петро*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

102 Лещишин Петро.
118 Смолин Григорій.
127 о. Вояковський Микола.
133 Рудзінський Любомир.
144 д-р Чомко Мартин*.
175 Коссак Олександер, Кочанюк Юрій 2.
204 Гладун Михайло 2, Анна.
303 Дякуник Олександер 2.
379 Докторук Микола.
413 Шах Микола.
437 Німців - Фіялковський Мирослав Д., Снилик Зиновій*.
446 Коземчук Іван* 2, Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

15 Ковалів Пантелеймон*.
27 Смішкевич Софія.
35 Рак Люба.
39 Ковальчук Іван, Ольга.
63 Волсонович Павлина В.
68 Гайдук Василь, Марія.
83 Дмитрусь Іван Г.
89 Павлюк Генрих*.
94 Вовк Василь, Марія.
95 Морнкін Василь*, Михайло*.
102 Бусько Григорій*.
103 Херубіні Маркила.
109 Петрисик Патрикія.
127 Винничак Василь*, Гуґель Олександер, Кіналь Павло.
130 Горішний Петро*.
155 Тоборовська Олена.
156 Пшеничняк Іван, Ірина.
159 Петрик Михайло.
204 Скот Йордан К.*
221 Бабій Василь Д.*, Крехтяк Микола.
242 Грешко Ричард С.*
248 Кінка Палма М.
251 Гоїк Семен мол.
257 Йоганессен Єлисавета.
292 Конея Меле.
293 Тимн Юрій.
330 Прунько Григорій.
333 Венеш Олеся.
348 Переш Тома.
361 Гузар Омелян*, Ричардс Василь.
363 Васьків Петро М.*
369 Горінко Патрикія А.
386 Щирба Павло*.
399 Печенюк Іван.
432 Стадник Анна.
439 Гірний Володимир*
441 Стасюк Євгенія, Угрин Методій М.*
459 Литвин Євгенія.
473 Семенюк Іван П., Степанія.
490 Яцентий Яким Я. Д.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

3 Врестя Надія.
5 Лабяк Франко*.
8 Спитковський Петро*.
33 Кулик Горацій О.*, Хухра Едвард І.*
81 Мацкула Юліян М.*
90 Комарницький Мирон Р.*
107 Віндас Степан*.
117 Данилишин Анна, Камінська Марія.
123 Ґула Марія І.
137 Лазор Єва Ф.
150 Бойвин Вірґінія Г.
163 Гудицька Меланія.
168 Плева Анна.
173 Федоркевич Мілтон*.
180 Прюснер - Пулк Євгенія.
199 Райтер Софія.
202 Маркол Марія.
204 Варунок Степан*.
245 Сабат Володимир*.
296 Балабан Рудольф*, Келлер Єлисавета І.
305 Котис Марія.
308 Ґойда Олеся М.
319 Калдвел Олена П.
330 Русин Іван М.*
361 Кушляк Франко*.
376 Пірус Андрій*.
379 Шавалюк Володимир*.
394 Патрик Софія.
427 Позняк Петро*.
432 Беско Лідія С., Вдовичин Михайло*, Зіґмонд Савелія.
438 Брощак Ольга А.
441 Ольховецький Теодосій*.
451 Скрипка Марія, Федаш Ярослава.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

9 Лесик Йосип*.
11 Бабиш Степанія.
21 Леськів Іван*, Юрій*; Окрепкий Мирон Л.*
33 Грод Данило*, Патроник Іван М.
44 Бродник Мирослав*, Мичуда Юрій*, Третяк Йосип*, Тимчук Степан*.
51 Іваник Іван мол.*
57 Зальопана Ольга.
58 Цофнук Михайло.
71 Бобак Йосип*.
75 Кирилюк Орест*.
83 Карбівник Мирослав.
106 Ванась Дарія, Ґошко Ярослав*, Мініні Маргарита, Онисьо Володимир*, Співак Франя.
117 Назарічук Олена.
120 Древна Володимир*, Новоселець Олена, Радванський Йосип*.
125 Маринів Ольга.
134 Сіверська Анна.
140 Терлецький Михайло мол.*
156 Купчик Марія А.
158 Новак Анна, Сімоне Степанія.
161 Прокопович Ірина.
163 Пасковський Андрій*.
164 Мотичак Йосип*, Фелікс Розалія.
179 Луцик Анна.
205 Гінкле Анастасія.
218 Кузенко Михайло*, Сорока Іван*.
220 Здеблик Марія.
222 Заокопний Степан А.*, Парійчук Степанія.
229 Савкулич Андрій*.
230 Муха Катерина.
253 Хомин Мінні.
254 Романишин Ольга.
264 Буньо Евелина К., Ганчар Марія С., Енрістті Анна М., Корба Гарвей Л.*, Мусял Олена, Секелик Бессі, Средич Зузана І.
276 Кухарський Іван мол.*
280 Сідельник Данило*.
284 Нішке Юрій*.
287 Кіт Іван*.
292 Гувер Іван*, Анна; Ґой - Дзядик Михайло*, Едмондс Єва К., Рейлі Ольга.
304 Поточак Юлія.
312 Корівчак Дмитро*.
336 Садовський Йосип*.
339 Рихальська Андрія Г.
348 Долова Степанія, Качмар Марія.
352 Гавриляк Степан*.
353 Павлина Антін*.
355 Істин Ольга.
361 Агрес Євген*.
367 Мельник Михайло*.
369 Борута Іван*, Сидорак Іван мол.*
375 Оберт-Торн Меланія П.
379 Шредер Маргарита.
385 Шабатура Лев*.
386 Щирба Іван*.
406 Окрак Іван*.
438 Терлецький Михайло*.
451 Скрипка Ярослав*, Ганна.
455 Брода Естера.
461 Сеньків Василь*.
468 Зінів Естера Л.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

54 Хома Йосип.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

5 Марко Михайло*.
26 Чайковський Іван.
28 Кофлюк Михайло.
33 Деркач Антін.
58 Гасюк Текля.
59 Бабій Агафія, Батіг Дмитро.
73 Патикевич Максим.
78 Роско Тома*.
84 Киця Едвард І.*, Чаплинська Анастасія.
87 Масляник Василь.
91 Козак Олеся.
106 Дмитришин Андрій.
133 Яковенко Петро*.
150 Яремій Марія.
159 Федоришин Матвій.
169 Яковець Петро.
171 Расн Волтер І.* 3.
179 Голдак Павло*.
219 Дорошенко Василь, Шеремета Антін.
221 Берестянська Степанія, Лесюк Євстахій*, Марцінковський Антін.
238 Медвідь Степан.
243 Ничай Текля.
262 Насінка Петро*.
268 Михайлечко Дмитро*.
278 Антоняк Микола.
287 Баглай Андрій* 2, Тимчишин Іван, Ходневич Андрій.
292 Андрусевич Ілля, Лазарів Двайт Т.
296 Гарачмак Анна, Лесковлт Володимир*.
302 Слобода Петро.
312 Базарницький Лука.
324 Гливяк Михайло.
325 Дикий Михайло В.
330 Микитюк Анна.
350 Круглий Андрій.
367 Мостовий Михайло 2.
369 Фриник Андрій.
370 Липцан Атанасій, Яніш Павло.
372 Семенюк Дмитро.
379 Заячківська Марта.
428 Шалько Йосип*.
430 Березовський Михайло 2.
459 Вуган Анастасія.
471 Вабяк Іван*.
473 Дейнека Юрій.

Заввага: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:

5 Дайсак Варвара, Степан Т.
23 Концевич Андрія М.
38 Пінчак Кетлін А.
39 Пічкур Іван П.
42 Хавко Борис П.
45 Коваль Василь М., Римар Юрій.
63 Оресик Гейлин А. 2.
78 Мищишин Анна, Савчак Дарлена А.
80 Сеник Марця А., Павлина М.; Тимків Антін А.
83 Качмарчик Дарія А.
94 Павловський Едвард, Єфрем М.
109 Ериксон Олександра Дж.
120 Гурний Роберт П., Робин Л.
146 Василенко Йосип П.
147 Красуляк Василь Е.
151 Фариняк Марко Д.
153 Кушнір Марта З., Роксоляна А.; Овчаров Фабіян Е., Яцук Розамарія.
155 Галберт Христина М.
156 Кузик Марко І.
161 Ді Донато Давид Е., Музика Ірина А., Пудик Роберт І.
170 Вішка Ольга С.
176 Фурґал Марія А.
183 Савленас Йосип, Ярова Ніна О.
191 Міллер Роберта А., Юзенко Степан І.
204 Зелик Ксеня М. А. 2.
206 Грон Шарон Г.
210 Франко Юлія А.
217 Вест Василь.
218 Лисоганич Памела.
221 Бойко Терентій М., Мельничин Адріянна С., Федюк Павлина П.
230 Петерсон Давид П., Юрій, Яким Л.
237 ДеНайт Яковлина 2.
245 Плис Олег Ю., Ярослав Ю.
266 Дулиш Марія, Шведаченко Михайло мол.
268 Триссцький Михайло Ю.
282 Ворис Еліза А.
292 Куян Іван, Ціко Ярослав Б.
305 Веніґер Марія П. 2.
321 Геремеш Степан мол.
330 Огар Давид Д.
337 Вурлей Антін І., Тимюк Дарія М.
338 Цеплий Орест А.
346 Лішнянський Мирослав П.
352 Сачко Ілена И.
364 Роборецький Данило, Химка Євгенія.
375 Ткач Роман.
379 Сендун Марія, Юрій.
388 Лучак Донна І.
397 Криволап Володимир.
422 Шегда Мирон Д., Тереса А.
423 Місюк Йосип В., Савченко Василь, Степан.
432 Чаплинський Тарас.
434 Свитуха Уляна Т.
437 Шевчин Марко П.
451 Верник Василь А.
457 Кушнір Марта, Олександра.
464 Мандзюк Степанія К.
471 Кошіль Ірина А., Леннон Христина.
473 Орлівська Наталія В.
476 Маряк Джіл А.
484 Казанівська Анна, Ірина, Марія.
486 Назарук Євгенія.
502 Харко Роберт І.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

38 Кнокс Кетлін М., Патрикія О., Юдита А.
119 Іван Маврін К.
125 Вакай Ірина О.
151 Кисілевський Володимир.
203 Зимна Патрикія П., Христина О.
229 Хоменчук Михайло.
251 Гоїк Семен мол.
264 Турко Анна, Розалія.
271 Литвин Галина.
292 Хомишин Анна П.
304 Есінь Каролина А.
325 Моррісон Григорій, Марина.
346 Гішинський Адріян, Алфія, Зенон, Лідія.
348 Періг Ірина Н.
414 Пушкар Тетяна А.
439 Гірний Іван Т.
441 Калита Едвард.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

133 Пригода Дарія А. М.
214 Рудзінський Володимир.
217 Вовк Марія.
221 Федюк Марія А.
251 Волошин Євген Т.
287 Чомко Віргінія А., Мартин А.
430 Басараб Ольга.
484 Гук Зиновія.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

251 Волошин Євген Т
432 Тропак Михайло В., Ольга П.
436 Вандура Патерик М.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

6 Мороз Орест.
12 Капій Ярослав, Мартинишин Михайло 2.
33 Грод Іван мол.
53 Добростан Марія М., Ольга К., Степанія.
63 Геласик Даґлес В.
114 Максимів Григорій.
131 Гриджук Ігор І., Любомир В., Мирослав; Заобдний Богдан, Зиновій.
141 Бучинський Віра М., Ярослав; Віткович Євген.
153 Почапська Віра, Люба М.
155 Чижик Іван О. мол.
214 Іванків Лариса.
221 Свірський Володимир М. мол.
254 Магудер Джойс.
295 Порховська Дарія.
336 Максимяк Олег.
345 Вілик Григорій, Бринь Олександер, Щербаненко Надія.
355 Гелзел Скот А., Кіффер Рак А.
371 Воронка Роман.
372 Чабрак Єлисавета Є., Кетлін З., Тома І.
381 Бойл Велті Д., Іван, Мелодія Е.; Шумовська Пенні.
424 Хоменко, Валентина.
445 Горбаль Тарас М., Колодій Володимир І.
471 Павлівська Ірина.
487 Тихан Марія, Петро, Розалія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

133 Рудзінський Володимир.
144 Чомко Віргінія А., Мартин А.
194 Гук Зиновія.
325 Волошин Євген Т.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:

63 Бобак Йосип Р. мол.
127 Дроздовська Ольга, Осьмак Віра.
230 Сухар Емілія.
287 Баглай Маделина С.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Александер Фридерик А. мол.
8 Щурко Катерина М.
53 Гірник Анна.
59 Бойко Варвара П.
96 Качурак Ярослав.
102 Бобечко Данило Ст.
103 Сенчишин Іван мол., Чекальський Іван П.
114 Козяр Лариса.
127 Рудик Олександра Є.
134 Збалишин Юстина.
139 Павлюк Микола.
150 Терпак Данило Р.
154 Петруняк Оксана Є.
163 Гейтон Омелян П.
170 Вішка Марія.
194 Дністрян Анатоль, Євсиц Олег.
219 Драч Олена, Назар Каролина.
238 Шефранс Ірл.
240 Маґоцька Орися А.
261 Стахнів Олександра.
287 Кухарчук Мирон Г.
304 Гарауш Марша А., Гнатик Марія І.
325 Гуменна Варвара М.
348 Мінотті Ленер Р.
353 Василюк Ричард.
361 Павлів Василь мол.
367 Мельник Анастасія К.
369 Марчук Михайло Я.
388 Єдинак Ярослава І.
427 Качан Павло Л.
430 Химинець Богдан.
441 Голт Патриція Дж., Лисий Михайло Б., Пенко Дора А., Іван В.
444 Буковська Надія.
455 Брода Катерина, Соколишин Олександра.
457 Савицький Юрій Я.
458 Павчук Євген.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

55 Франсис Едвард Л.
63 Турко Марлена Л.
79 Серединський Василь мол., Цеплий Федір.
103 Гнас Параскева, Петро.
125 Врублевська Марша М., Луковський Василь Є., Шепіт Юрія А.
127 Гец Марія, Коваль Ірина К., Мартин С.
134 Попаток Елеонора І.
146 Дороженко Григорій мол., Зивинська Ілейна А., Хомяк Мирослава.
158 Роборецький Йосип Ст.
183 Совяк Каролина А.
257 Сильчак Іванна А.
281 Рокицький Роберт В.
292 Гувер Ричард.
293 Глива Василь.
304 Теслюк Алберт.
325 Воскобійник Ольга.
373 Людвик Роман.
379 Лучак Марлена М., Оран Лев Р.
380 Келегер Вартоломей Фр., Іван Й.
402 Лепор Ернест Я. М.
427 Ластівка Володимир, Мостовий Анна М., Степан С.
432 Невліда Каролина А., Оприск Марлена, Софія.
452 Реґнієр Реймонд Е., Роналд Фр.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

39 Ковальчук Марія, Наталія.
71 Кузик Михайло Я.
103 Херубіні Денис М.
119 Іван Маврін К.
125 Лемак Розалія А.
156 Пшеничняк Володимир, Надія, Олена М.
170 Федишин Гері М., Степан А., Христофор П.
217 Білоус Анна, Миколайко Бобі, Варвара.
221 Здеблик Олеся А.
230 Ситник Варвара А.
251 Гоїк Семен мол.
264 Турко Анна, Розалія.
271 Литвин Галина.
292 Хомишин Анна П.
304 Есінь Каролина А.
325 Сидорко Розамарія.
348 Періг Ірина Н.
364 Короневич Олег, Омелян, Ярослава.
367 Гнатишак Юрій Т.
439 Гірний Іван Т., Петро В., Петруся.
441 Калита Едвард.

Відд.:

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

204 Чорний Данило Є.
361 Гатфілд Михайлина Л.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 30-го вересня 1964 р.)

Старий рід забезпечення	130
Кляса О	418
Кляса Т	6,412
Кляса W	12,280
Кляса Р20	15,748
Кляса Е20	10,867
Кляса Е65	1,250
Кляса Р65	899
Кляса DP	340
Кляса ADD	1,525

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4Р	157
Кляса 5Е	183
Кляса Е20	50
Кляса Р20	49
Кляса 6С	2
Кляса Р65	5
Кляса Е65	5
Кляса Е18	2
Разом	50,322

Пам'яті митр. прот. о. Ол. Явтушенка

26-го серпня 1964 р. в Форті Вейн, Індіяна, прийнявши св. Причастя й Олеопомазання спочив навіки бл. п. митр. прот. о. Олександер Явтушенко. Він народився 10-го березня 1896 р. в м. Харкові в Україні в родині побожних батьків Тимофія й Марфи, які виростили 10 дітей в любові до Бога й батьківщини.

По скінченні початкової школи в м. Богодухові, куди родина переїхала з м. Харкова, юнак Олександер навчався в духовній семінарії в Харкові, де й також закінчив музичну консерваторію. 1915 р. повен енергії й завзяття молодий студент Явтушенко йде до війська добровольцем, а там школа прапорщиків, фронт і поранення. В м. Акермані прапорщик Явтушенко бере активну участь в розброєнні 14-го Тавропійського полку за погром на жидів.

1917-го року 1-ий армійський Корпус, 57 стріл. дивізія, 96 Омський полк мали команд. сапер. команди прапорщика Явтушенка.

Революція потягла його до Києва, де він зустрічається з харків'янами поруч. Міхновським і підпоруч. М. Шептуном Ол., які вводили в коло діячів Центральної Ради. Як бойового старшину козака Явтушенка призначили ком. залог по охороні стратегічно важливих залізничних відтинків поміж Черкасами, Городищем, Звенигородкою, Уманем і Гайсином. У Звенигородці старшина А. Явтушенко брав участь в організуванні Укр. Вільного Козацтва.

В кінці серпня 1917-го року старшина А. Явтушенко прибув в розпорядження штабу харківського фронту під командою полк. П. Болбочана. У вересні того року А. Явтушенко з власної ініціятиви за згодою команди штабу харківського відтинку фронту організував Укр. Вільне Козацтво в м. Богодухові й околицях, з якими влився в Харківський Гайдамацький курінь і обороняв рідні околиці проти навали большевицької банди Антонова-Овсєнка. Далі вів бої за ст. Лозова, Сінельникове й П'ятихатки. Учасник боїв за Київ, відступ на Волинь, де перебув пошесть тифу.

Вкінці 1918 року під Симферополем тяжко ранений старшина Явтушенко попав в спиталь.

Коли скінчилась війна, то не скінчилась боротьба українського народу за незалежність, а А. Явтушенко з братом С. Т. Явтушенком організували Просвіту в селі Крисино.

1924 року в м. Миргороді, де був благовісником о. Симон Явтушенко, старший брат в церкві св. Воскресіння арх. Йосип Оксіюк висвятив о. А. Явтушенка в іподиякони. 1925 року 19-го грудня в м. Харкові арх. О. Ярещенко висвятив його в сан диякона і скеровано в Баришпіль, де служив о. Симон.
А потім заслання, переслідування, арештування.

Пішло скитання й зміни адресн аж до приходу німців. 1943 р. о. А. Я. закінчив пастирські курси, щоб відсвіжити в пам'яті служіння коло св. Престолу.

Співпрацює у відродженні Укр. Державности, що зводилось до боротьби з німецькими окупантами, і в числі 3-ох з поміж 30-ох спасся чудом від розстрілу. 1943 р. — 12 вересня Покійний був висвячений в сан священика арх. Генадієм в м. Січеславі. В скорім часі почалась мандрівка з батьківщини в Німеччину, де в Дрездені тисячі „остовців" замордовано, але Боже провидіння охоронило о. А. Я. і його дружину.

Після приходу американських військ в м. Лінгені о. А. Я. організував першу парафію УАПЦ в англійській зоні Німеччини,

1951 року о. А. Я. приїхав до ЗДА, де першу Богослужбу відправляє в м. Форт-Вейні, Індіяна. Пізніше працював в Шикаго, Мілвокі та інших парохіях.

С. І. Явтушенко

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

(Стан з 30-го вересня 1964 р.)

В клясі 1-ій на $ 500	1,048
В клясі 1-ій на $1000	589
В клясі 1-ій на $2000	4
В клясі 2-ій на $ 400	317
В клясі 3-ій на $ 100	232
В клясі 4Р на $ 250	94
В клясі 4Р на $ 500	2,528
В клясі 4Р на $1000	1,435
В клясі 5Е на $ 250	116
В клясі 5Е на $ 500	3,379
В клясі 5Е на $1000	1,450
В клясі 6С на $ 500	747
В клясі 6С на $1000	491

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	2,101
Е20 на $1000	2,137
Е20 на $1500	12
Е20 на $2000	45
Е20 на $2500	—
Е20 на $3000	3
Е20 на $4500	1
Е20 на $5000	1
Е18 на $ 500	1,082
Е18 на $1000	2,153
Е18 на $1500	21
Е18 на $2000	100
Е18 на $2500	4
Е18 на $3000	16
Е18 на $4000	2
Е18 на $5000	5
Е65 на $ 500	45
Е65 на $1000	69
Е65 на $1500	3
Е65 на $2000	2
Е65 на $2500	2
Е65 на $3000	1
Е65 на $4000	1
Р20 на $ 500	1,584
Р20 на $1000	2,946
Р20 на $1500	35
Р20 на $2000	60
Р20 на $2500	1
Р20 на $3500	1
Р20 на $4000	1
Р20 на $5000	6
Р65 на $ 500	25
Р65 на $1000	77
Р65 на $2000	2
Р65 на $5000	2
Разом	24,976

● **На попередніх Олімпійських Ігрищах у Римі в 1960 р.** спортсмени з України здобули 16 золотих медалів за найкращі успіхи в спорті, але в світовій пресі не було про це навіть згадки — все приписано „Росії" або СССР.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 31-го серпня 1964 р.	58,128	25,906	84,034
Активні члени ПРИРІСТ у ВЕРЕСНІ 1964 р.:			
Нові члени	167	98	265
Прийняті наново	46	25	71
Прийняті з перехід. листками	16	9	25
Зміни кляс забезпечення	9	4	13
Прийняті з Департаменту Молоді	—	—	—
Разом:	238	136	374
УБУТОК у ВЕРЕСНІ 1964 р.:			
Суспендовані члени	91	49	140
Відійшли з перехід. листками	20	5	25
Зміни кляс забезпечення	9	4	13
Відійшли до дорослих	—	5	5
Померли	59	2	61
Вибрали грошові звороти	51	33	84
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	39	44	83
Відійшли на випл. забезп. вповні	87	38	125
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезп.	1	—	1
Разом:	357	180	537
Члени, які виплатили вкладки ПРИРІСТ у ВЕРЕСНІ 1964 р.:			
Виплачене забезпечення	87	38	125
На безпл. продовження забезпеч.	47	19	66
Разом:	134	57	191
УБУТОК у ВЕРЕСНІ 1964 р.:			
Померли	5	—	5
Вибрали готівку	12	10	22
Привернені в актив.	20	9	29
Разом:	37	19	56
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем вересня 1964 р.:	58,106	25,900	84,006

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за вересень 1964 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1964 року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1964 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	173.77	178	202.80
2	157.05	179	227.59
3	171.36	180	320.91
4*	113.53	181	115.85
5	577.78	182	302.41
6	111.28	183	370.58
7	165.63	184	292.00
8	822.54	185	37.61
9	120.99	186*	100.84
10	67.88	187	80.26
11	116.99	188	59.67
12	149.65	190	40.82
13	483.02	191	768.54
14	814.82	192	309.31
15	399.17	193	24.29
16	108.87	194	1,835.51
17	26.32	195	13.41
18	34.05	196	37.25
19	172.96	197	25.90
20	1,303.83	198	8.12
21	174.96	199	65.82
22*	707.15	200	269.57
23	175.99	201	16.06
24	82.80	202	95.03
25	670.11	203*	123.59
26	7.95	204	1,113.00
27	612.59	205	34.37
28	146.34	206*	462.71
29	182.93	207	108.97
30	98.44	208	36.95
31	75.73	209	30.80
32	15.76	210	119.82
33	285.66	211	287.29
34	13.31	212	49.54
35	425.68	213	300.91
36	246.34	214	63.78
37	271.23	215	54.72
38	324.34	216	54.79
39	1,219.97	217	814.67
40	81.60	218	278.42
41	69.37	219	573.18
42	1,288.21	220	449.87
43	59.75	222	73.68
44*	99.97	223	273.21
45	557.44	224	137.52
46	119.96	225	7.69
47	45.21	227	17.85
49	162.26	228	16.25
50*	178.46	229	58.33
51*	15.68	230	905.71
52	118.59	232	43.81
53*	378.34	234	321.72
54	194.14	235	58.40
55	261.49	236	226.56
56	135.34	237	283.89
57*	681.78	238	715.76
58	116.35	239*	386.95
59	584.54	240	1,288.58
60	58.83	241	51.64
61*	47.79	242	301.25
62*	61.25	243	234.96
63	831.01	244	17.27
64	215.94	245	475.76
65	158.89	246	28.06
66	42.42	247	94.63
67	164.01	248	85.63
68	56.47	249	19.15
69	296.73	251	405.10
70	349.58	252*	430.03
71	69.25	253	168.22
72	28.61	254	495.63
73	89.41	255	19.68
74*	87.92	256	201.07
75	201.53	257*	1,015.14
76	370.34	258	10,51
77	31.09	259	228.20
78	209.07	260	91.95
79	44.44	261	71.85
80	86.77	262	158.26
81	140.90	263	27.64
83*	270.20	264	17.33
84	48.64	265	67.09
87	56.78	266	730.79
89	24.36	267*	251.26
90	314.07	268	150.65
91	170.96	270	407.62
92	33.22	271*	387.36
93	238.04	272	36.71
94	1,070.86	275	57.93
95	40.69	276	305.44
96	262.33	277	1,256.81
97	101.78	278	97.13
98	43.55	279	28.30
99	140.30	280	137.68
100	150.38	281	514.38
101	22.34	282	31.15
102	961.61	283	255.88
103	99.86	284	167.77
104	160.80	286	97.44
105	303.27	287	457.15
106	980.03	288	167.87
107	81.18	298	251.94
108	58.85	290	126.82
109	186.36	291*	340.44
110	20.14	292	1,343.54
111	58.22	293	367.16
112	219.63	294	14.92
113*	324.13	295	497.23
114*	1,256.67	296	162.83
115*	130.14	297	11.78
117*	814.27	299	107.67
118	50.53	300	60.55
119	89.77	301	339.02
120*	989.59	302	39.54
121	275.88	303	14.60
122	28.09	304	440.67
123	180.27	305	237.08
124	144.11	306	124.41
125	511.90	307	202.54
126	74.34	308	289.42
127	1,087.91	310	117.21
128	143.81	311	15.47
130	362.12	312	52.63
131*	1,228.06	313	21.41
132	91.98	314	32.13
133	195.66	316	1,057.97
134	114.46	318	59.23
135	13.22	319*	192.75
137	174.07	320	415.47
138	55.82	321	273.39
139*	64.88	322	49.43
140	111.06	323	137.04
141*	23.31	324	177.59
142	327.58	325*	1,649.31
144	121.81	327	477.76
145	146.79	328	320.48
146	208.53	330	351.98
147	904.87	331	92.03
148	43.99	332	89.90
149	169.81	333	129.27
150	287.61	334	533.15
151	74.99	335*	181.36
152	67.71	336	585.17
153*	2,492.28	338	118.50
154*	57.59	339	300.20
155	889.60	342	254.21
156	373.38	343	122.88
158	811.13	344	62.54
159	44.05	345	288.32
160	63.19	346	600.90
161	789.53	347	317.96
162	19.10	348	275.35
164	256.06	349	179.48
165*	148.80	350	324.53
166	69.31	351	30.76
167	72.47	352	97.80
168	355.69	353	154.14
169	61.42	354	166.67
170	529.64	355	108.36
171	267.78	356	298.89
173	318.86	357	79.91
174	216.80	360*	244.33
175	584.53	361	2,700.33
176	238.16	362*	372.72
177	285.67	363	95.60

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
364	712.23	436	512.24
365	24.65	437	677.43
367	1,055.25	438	75.57
368	45.09	439*	371.75
369	245.33	440*	342.17
370	109.42	441	404.06
371*	1,275.55	443*	2.26
372	441.44	444*	110.67
373	16.66	445	542.92
374*	263.37	446	67.05
375	423.57	447	45.85
376*	118.70	449	3.66
377	9.80	451*	321.04
378*	23.76	452	226.71
379	2,686.86	453	46.99
380	115.22	454	108.55
382	18.84	455*	296.05
383	413.58	456*	82.51
384	78.16	457	405.92
385	1,331.16	458	405.60
386	85.46	459*	195.45
387*	426.49	460	265.43
388	381.87	461*	110.18
391	112.30	464	444.51
392	6.67	465	239.15
393	77.95	466	451.29
394	43.20	467*	65.80
395	40.25	468*	280.71
396	16.46	469*	289.56
397	673.94	470*	122.99
398	55.28	471*	1,098.33
399	536.97	472	336.46
401	44.32	473*	1,038.49
403	81.53	475	34.87
405	47.67	476	102.85
406	292.34	477	58.79
409	60.34	478*	187.23
410	74.42	479*	75.05
411	17.12	480	63.31
412*	163.94	481	136.04
413	119.13	482	71.26
414	766.89	484	571.57
415*	7.58	485*	147.22
417	123.61	486	120.54
418*	413.72	487	213.88
422	143.42	488	15.84
424	158.67	490	170.82
427	772.86	495	188.43
429*	40.89	498	223.28
430	893.36	499*	40.70
432*	6,719.31	500*	33.76
433	159.41	501	15.24
434*	365.10	503*	181.36
435*	75.29	506*	113.11

З місячних вкладок старших членів ---------- $127,559.11

АКЦИДЕНТОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
14	6.45	254	1.10
16	3.70	257*	6.10
22	18.40	266	6.35
25	1.70	270	3.05
27	21.80	271*	3.90
29	.85	277	11.15
39	9.20	282	2.55
42	29.20	287	76.75
46	1.00	304	1.10
54	1.10	316	2.70
59	3.65	320	9.65
90	.85	334	3.35
96	1.10	338	.85
102	3.30	345	6.80
103	2.70	346*	30.50
114*	1.25	347	9.20
120*	7.80	349	15.15
121	4.80	360*	24.95
125	1.10	361	6.40
139*	6.30	371	11.85
150	1.00	375	20.40
158*	.85	379	1.00
155	2.55	383	9.20
158	9.20	385	26.70
170	1.10	391	4.80
171	1.10	418*	5.25
173	19.95	422	5.70
182	1.95	427	1.70
183	29.20	430	14.20
184	1.10	432*	12.80
191	3.30	434*	5.35
194*	56.45	437	9.75
208	1.35	442*	9.20
220	5.85	445	12.20
234	4.80	461*	3.10
239*	1.10	472	3.85
240	3.95	495	.85
245	2.45	498	2.80
251	5.00	503*	7.80
252	17.00	506	20.20

З місячних вкладок від членів обезпечених в акцидентовому обезпеченні ---------- $705.80

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	53.96	64	26.29
2	57.98	65	34.75
3	49.40	66	.98
5	227.75	67	6.08
6	105.60	68	16.34
7	73.46	69	37.33
8	217.66	70	89.13
9	32.46	71	79.22
10	85.63	73	23.13
11	33.38	74*	4.24
12	63.61	75	126.33
13	204.29	76	173.07
14	272.77	77	13.56
15	81.19	78	35.80
16	130.15	79	1.50
17	1.06	80	147.12
18	6.64	81	41.34
20	129.41	83*	243.42
21	168.05	84	56.44
22*	278.77	87	58.55
23	184.06	90	127.03
24	19.75	91	10.97
25	139.40	92	2.50
26	1.50	93	258.26
27	219.71	96	163.97
28	13.32	97	11.32
29	75.44	99	24.92
30	5.50	100	15.86
31	.50	102	326.83
33	170.05	103	104.88
34	4.05	104	155.96
35	170.80	105	125.18
36	93.61	106	338.81
37	60.72	107	62.08
38	277.78	108	4.57
39	391.70	109	54.00
40	75.46	110	26.80
42	472.90	111	41.46
43	7.52	112	87.65
44*	17.53	113*	5.32
45	110.25	114*	196.71
46	77.28	115*	35.28
47	25.51	117*	204.79
49	87.25	119	35.04
50*	88.35	120*	541.72
51*	112.81	121	108.27
52	150.37	122	24.70
53*	165.71	123	20.70
54	154.88	124	7.25
55	145.21	125	206.76
56	33.29	126	7.15
57*	647.74	127	328.18
58	20.73	128	105.75
59	225.71	130	257.00
60	7.54	131*	240.46
62*	21.72	132	31.68
63	389.51	133	45.26

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
134	3.93	310	74.77
137	41.39	311	18.88
138	15.19	312	10.25
139*	67.74	313	3.00
140	65.09	314	26.80
141*	18.16	316	449.58
142	230.13	318	18.45
144	46.71	319*	117.68
145	28.31	320	88.68
146	100.61	321	89.15
147	505.02	322	18.25
148	3.00	323	127.18
149	71.44	324	46.28
150	109.50	325*	1,011.67
151	104.60	327	170.05
153*	395.70	328	137.36
154*	8.37	330	117.86
155	482.41	331	73.32
156	204.11	332	14.76
158	147.14	333	10.95
159	22.93	334	221.86
160	1.67	335*	46.64
161	194.78	336	378.20
164	82.83	338	73.60
165*	83.62	339	36.39
167	14.98	342	93.82
168	78.43	343	67.18
169	16.71	344	34.25
170	304.06	345	256.83
171	282.75	346*	268.52
173	126.45	347	129.87
174	80.11	348	142.60
175	83.29	349	106.75
176	140.60	350	63.92
177	69.38	351	7.61
178	7.44	352	52.92
179	72.37	353	48.31
180	83.64	354	68.81
181	105.53	355	115.50
182	49.62	356	107.77
183	262.73	357	5.69
184	225.23	358	20.01
185	8.88	360*	248.28
186*	44.73	361	797.87
187	30.08	362*	96.08
190	7.82	363	46.77
191	442.42	364	248.54
192	240.37	365	9.25
194*	559.39	367	457.11
199	68.64	368	19.86
200	139.20	369	9.02
201	4.68	370	173.75
202	6.64	371	198.50
203*	74.73	372	381.42
204	307.62	373	21.97
205	1.50	375	101.93
206*	292.51	376*	6.31
207	223.93	377	5.04
208	25.52	378*	3.00
209	3.81	379	1,230.87
210	7.59	380	164.23
211	99.16	383	170.86
212	6.91	384	37.56
213	96.58	385	290.61
214	12.80	386	48.19
215	22.07	387*	264.78
217	312.47	388	232.39
218	119.33	393	9.79
219	201.81	394	36.07
220	275.31	397	282.77
222	169.29	399	355.66
223	44.05	400	3.00
224	21.91	401	3.00
225	3.73	403	49.63
229	5.74	405	12.50
230	334.33	406	31.14
232	23.66	409	3.90
234	327.45	411	9.47
235	7.84	412*	185.89
236	124.28	413	15.51
237	74.87	414	515.25
238	487.89	415*	.78
239*	148.53	418*	80.39
240	729.71	422	63.63
241	42.09	424	8.58
242	12.39	427	187.72
243	65.13	429*	7.48
244	1.36	430	441.51
245	204.87	432*	2,505.98
246	42.09	433	90.89
247	52.57	434*	84.10
248	79.52	435*	107.15
251	1,000.63	436	288.43
252*	117.72	437	266.35
253	64.86	438	50.16
254	176.86	439*	436.70
255	4.84	441	195.99
256	72.73	443*	13.51
257*	320.89	444*	24.27
258	20.44	445	219.31
259	71.99	446	23.10
261	41.31	447	4.02
262	13.57	449	3.18
263	7.80	451*	209.39
264	11.62	452	117.99
265	58.86	453	8.10
266	274.96	454	123.73
267*	92.16	455*	82.17
268	236.98	456*	117.41
270	113.35	457	162.07
271*	296.13	458	535.71
272	45.97	459	18.38
275	45.80	460	122.78
276	146.98	461*	103.16
277	613.37	464	464.03
278	14.63	465	76.76
279	5.28	466	308.91
280	10.47	467*	6.00
281	267.33	468*	103.54
282	21.09	469*	167.19
283	336.08	470*	10.40
284	47.52	471*	655.40
286	106.73	472	143.03
287	147.31	473*	273.10
288	39.99	475	20.46
289	125.95	476	55.43
290	81.91	477	39.73
291*	138.66	478*	53.43
292	623.79	479*	45.40
293	188.20	481	53.53
294	1.91	482	4.25
295	272.42	484	210.97
296	111.23	486	75.28
297	4.28	487	45.91
299	21.12	488	3.79
300	7.32	490	51.94
301	94.46	495	132.13
303	41.96	498	217.89
304	122.13	499	6.53
305	39.61	500*	92.65
306	21.80	503*	89.93
307	121.33	506*	68.73
308	37.83		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення ---------- $ 53,215.79

При Відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

З місячних вкладок від членів	$181,480.70
Відсотки від бондів	83,362.43
Відсотки від морґеджів	34,712.30
Відсотки від членських позичок	1,131.14
Чинш від реальностей в Джерзі Ситі, Н. Дж.	2,000.00
Приходи від реальностей в Кергонксоні, Н. Й.	44,394.69
Приходи друкарні і книгарні	30,738.53
З переносу федерального податку за помічні сили	1,518.11
З переносу стейтового податку за помічні сили	126.41
З переносу резерви при зміні кляс обезпечення	93.00
Зворот виплачених посмертних запомог з додаткового обезпечення	1,301.00
Зворот премії з додаткового обезпечення	1.13
Вплати на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	125.00
Вплати на заплату податків на морґеджових інвестиціях	960.00
Вплати на видання англомовної української енциклопедії	708.51
Пожертви на фонд наглої потреби	417.33
Разом	$383,070.28

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплати морґеджів	$ 57,539.35
Сплати членських позичок	6,498.51
Разом від інвестицій	$ 64,037.86

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок і інші вплати	$383,070.28
Від інвестицій	64,037.86
Разом прихід за вересень 1964 рік	$447,108.14

РОЗХІД:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

9	Пелех Іван	$ 1,000.00
20	Чайковський Іван	1,000.00
26	Борис Іван	1,000.00
28	Кофлюк Михайло	1,000.00
33	Деркач Антін	500.00
39	Порцижалюк Гнат	1,000.00
49	Сеник Михайло	500.00
50	Микитка Катерина	1,000.00
58	Гасюк Текля	500.00
59	Батог Дмитро	444.00
59	Бабей Агафія	1,000.00
76	Нечепір Марія	500.00
84	Чаплінська Анастазія	500.00
87	Масляник Василь	1,000.00
91	Козак Олеся	500.00
94	Драфта Еміль	500.00
106	Дмитришин Андрій	1,000.00
116	Дідун Анна	1,000.00
125	Рончковська Марія	500.00
133	Яковенко Петро	1,000.00
159	Федорошин Матій	1,000.00
161	Музика Адольф	1,000.00
169	Яковець Петро	1,000.00
171	Раєн Волтер	1,000.00
171	Раєн Волтер	500.00
171	Раєн Волтер	1,000.00
175	Стенко Константин	500.00
176	Фурґаль Іван	500.00
179	Сопко Микола	1,000.00
191	Іванечко Михайло	1,000.00
219	Антошків Йосип	500.00
219	Шеремета Антін	1,000.00
219	Дорошенко Василь	1,500.00
221	Лесюк Стенлі	1,000.00
221	Марцінковський А.	1,000.00
221	Берестянська Стела	500.00
238	Пісменний Теодор	500.00
238	Медвідь Степан	750.00
243	Ничай Текля	500.00
243	Станкевич Онисим	1,000.00
252	Пініло Іван	500.00
252	Пініло Іван	500.00
262	Насінка Петро	1,000.00
268	Міхайлечко Дмитро	1,000.00
277	Захарієсевич Яросл.	500.00
278	Антонішак Микола	500.00
287	Ходневич Андрій	1,000.00
287	Ваглай Андрій	1,000.00
287	Ваглай Андрій	2,000.00
292	Джуґош Денис	1,000.00
292	Андрусевич Ілько	1,000.00
292	Лазар Двайт Т.	500.00
296	Зарічняк Катерина	500.00
296	Гарачмак Анна	750.00
302	Слобода Петро	500.00
324	Гливяк Михайло	500.00
325	Дік Михайло В.	500.00
330	Микитюк Анна	500.00
361	Чоп Віллям	500.00
361	Гатфілд Мішел Л.	1,000.00
370	Терцияк Петро	500.00
370	Яниш Павло	500.00
370	Липцан Атаназій	1,500.00
372	Семенюк Дмитро	500.00
373	Громоцька Анна	500.00
375	Крутий Стефан	1,000.00
379	Новак Олександра	500.00
379	Заячківська Марта	500.00
430	Березовський Мих.	500.00
430	Березовський Мих.	2,000.00
432	Яворська Доріс	1,000.00
432	Гуменюк Анна	1,000.00
457	Савченко Юліянна	500.00
473	Судчак Ярослав	1,000.00
473	Дейнека Юрій	1,000.00

Виплачено посмертних запомог на суму ---------- $59,944.00

ІНШІ ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНОГО ФОНДУ

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$ 54,072.77
Грошові звороти	15,499.71
Премія за додаткове забезпечення	961.74
Виплати на реальности в Джерзі Ситі, Н. Дж.	322.42
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	93.00
Заплата вкладок за дітей, котрих родичі померли	40.79
Разом інші виплати посмертного фонду	$ 70,990.43

ПОВТОРЕННЯ

Виплати посмертних запомог	$ 59,944.00
Інші виплати	70,990.43
Разом виплачено з посмертного фонду	$130,934.43

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАРОДНОГО

Український Конгресовий Комітет Америки	$1,500.00
Українська Вільна Академія Наук	200.00
Разом	$1,700.00

СТИПЕНДІЇ

Орися Пащак	$ 500.00
Марія Ліщинська	500.00
Христина Попадинець	500.00
Леся Пісецька	350.00
Олег С. Левицький	350.00
Разом виплачено стипендій	$2,200.00

ПОВТОРЕННЯ

Допомога культурним установам	$1,700.00
Стипендії для студентів	2,200.00
Разом виплачено з фонду народного	$3,900.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальностях в Кергонксоні, Н. Й. (Союзівці)	$42,204.85

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ ЗАПОМОГОВОГО:

2	Пірль Гайновски	$ 25.00
8	Мирон Мочун	25.00
16	Анна Ількін	25.00
24	Анастазія Раґан	25.00
26	Гарри Маґун	100.00
28	Іван Галіда	35.00
33	Волтер Гусайко	35.00
36	Марія Гойсак	25.00
38	Тимко Винарчик	35.00
38	Семен Білущак	35.00
56	Іван Карась	35.00
58	Мартин Романів	35.00
94	Волтер Івасюк	35.00
94	Віліям Шалайко	35.00
94	Марія Машталяр	35.00
96	Єва Василик	25.00
99	Анна Бонк	25.00
104	Марія Ватраль	25.00
104	Андрій Стрилюс	35.00
112	Тетяна Струтинська	25.00
112	Параска Добош	25.00
113	Анна Горчок	25.00
113	Анна Ґембель	25.00
113	Марія Корей	25.00
121	Михайло Ярема	35.00
131	Людмила Семчук	25.00
135	Юлія Матерна	25.00
137	Григорій Яворський	25.00
140	Іван Кораницький	35.00
155	Анна Дзюбатий	25.00
155	Розалія Ласів	25.00
155	Агафія Ґураль	25.00
155	Іван Ґадек	35.00
168	Петро Баралецький	35.00
176	Дмитро Лешко	25.00
176	Йосип Скоципець	35.00
178	Петро Кухар	35.00
183	Станлей Чухрак	35.00
191	Гарри Бабич	35.00
191	Михайло Коргун	25.00
213	Панько Задорецький	35.00
192	Михайло Й. Томпсон	25.00
216	Енн С. Майкач	25.00
216	Розалія Вілик	25.00
221	Йосип Чорній	35.00
221	Анатоль Калін	35.00
229	Паранька Гоменчук	25.00
237	Катерина Дмитрик	25.00
239	Степан Сенів	35.00
242	Тессі Комак	25.00
242	Андрій Костішак	35.00
245	Михайло Косівчук	35.00
253	Тереса Косців	25.00
255	Лешко Вулій	35.00
255	Карло Шийчук	35.00
270	Агафія Мисак	25.00
271	Олекс. Цицик	35.00
276	Степан Візик	35.00
289	Теодор Чорнописький	35.00
289	Анна Дяченко	25.00
296	Михайло Земледух	25.00
305	Михайло Камінський	35.00
322	Марія Федик	25.00
327	Кирило В. Скубіс	35.00
334	Василь Литвак	35.00
345	Михайло Єльників	40.00
348	Анна К. Затоковяч	25.00
350	Марія Дорош	25.00
352	Емілія М. Теофіляк	25.00
356	Евстахій Солонинка	35.00
358	Стеля Паливода	25.00
361	Станислава Гурин	25.00
362	Анна Наґи	25.00
367	Катерина Лиско	25.00
367	Мелянія Пукіш	25.00
367	Осип Гринюк	35.00
369	Симон Деркач	35.00
375	Еміль Сеньків	35.00
379	Петро Микуш	35.00
379	Ольга Павлюк	25.00
406	Василь Семків	35.00
423	Розалія Кузьмин	25.00
468	Юлія Сверлик	25.00
468	Рой Сверлик	30.00
484	Марія Воднарчук	25.00

Разом виплачено запомог на суму ---------- $2,600.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ АДМІНІСТРАЦІЙНОГО

Виплати друкарні і книгарні	$ 26,186.08
„Свобода" за орган	8,600.00
Платня помічних сил	7,791.23
Нагорода за нових членів	6,301.50
Платня головного уряду	3,250.02
Кошти подорожі і репрезентації	2,490.18
„Свобода" за праці і друки	2,274.97
Федеральний податок за помічні сили	1,985.67
Нагорода постійним організаторам	1,808.50
Чинш за офіси у власному домі	1,000.00
Кошти подорожі постійним організаторам	661.51
Кошти контролі	575.70
Направа і чищення машин	559.80
Винайм машин для зладження виказів і статистики (IBM)	510.00
Видатки на пошту	489.80
Канцелярійні друки і прибори	473.67
Відзнаки для членів	377.72
Канадійська канцелярія	300.00
Оголошення	268.70
Телефон	239.39
Прибори для зладження виказів і направи машин (IBM)	188.83
Лікарі за нових членів	179.00
Нагорода відділовим секретарям (звороти коштів)	137.24
Кошти при морґеджових інвестиціях	100.00
Фотографічні знимки чл. аплікацій	54.00
Асекураційні журнали	46.80
Спортова акція	30.00
Вплати до братських організацій	15.00
Вода і рушники	12.50
Стейтовий податок за помічні сили	5.65
Стейтове обезпечення помічних сил (додаткова премія)	2.00
Доплата до канадійських чеків і депозитів	114.79
Разом виплачено з адміністраційного фонду	$ 67,030.25

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в морґеджах	$120,920.00
Позички членам	10,166.14
Інвестовано на реальностях в Кергонксоні, Н. Й.	1,649.62
Разом інвестовано	$132,735.76

Разом розхід за вересень 1964 рік ---------- $379,405.29

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем серпня осталася	$323,930.68
Прихід за вересень	447,108.14
Разом	$771,038.82
Розхід за вересень	379,405.29
Готівка з кінцем 30 вересня 1964 р. остається	$391,633.53

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка	$ 391,633.53
Морґеджі	7,927,786.73
Бонди	19,911,175.37
Позички членам	458,360.07
Реальности	573,082,55
Друкарня	26,784.68
Разом	$29,288,822.93

СТАН ДОВЖНИЙ:

Посмертні і резервові фонди	$28,177,208.65
Адміністраційний фонд	96,111.26
Конвенційний фонд	47,427.00
Запомоговий фонд	339,415.77
Народний фонд	9,819.73
Сирітський фонд	135,448.62
Спеціяльний фонд	390,742.80
Фонд захисту	72,373.59
Фонд наглої потреби	20,275.51
Разом	$29,288,822.93

Роман СЛОБОДЯН, гол. касир

МГР. ВОЛОДИМИР ПРИШЛЯК

(Посмертна згадка)

Володимир Пришляк

5-го жовтня помер нагло від атаки серця у Гілсайд, Н. Дж., на 56-му році трудолюбного життя св. п. мгр. Володимир Пришляк, секретар Товариства ім. Тараса Шевченка — 43 Відділ УНСоюзу в Гілсайді, член Організації Українських Націоналістів (ОУН), Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), член Виховної Ради Осередку СУМА в Нюарку, визначний суспільно - політичний діяч в Краю і на еміграції та заслужений діяч Українського Народного Союзу.

Володимир Пришляк народився 12-го жовтня 1908 р. в Бережанах в Україні. Вже на шкільній лавці цікавився живо громадськими справами та належав до тайних учнівських гуртків. Його дитячі літа припали саме на час визвольної боротьби України 1917—21 рр., якою він був перейнятий до глибини душі. Як тільки підріс, негайно вступив до бойової організації ОУН, щоб в її рядах продовжувати визвольну війну нації. Був також активним членом інших українських організацій й установ. Опинившися після другої світової війни в ЗДА, не спочив і не знеохотився перебутими невдачами, але кинувся з повним запалом у вир громадської праці, головно як член ООЧСУ і СУМА.

Зацікавився також Українським Народним Союзом та вже в червні 1948 р. став членом 133 Відділу УНСоюзу в Нюарку. Бувши довголітнім членом тісї братської організації, він мав змогу пізнати її цілі і діяльність, а головно її величезне значення для української спільноти. Це й заставило його включитися в цю діяльність та працювати для розбудови і росту УНСоюзу. З початком 1964 р. зорганізував в місцевості свого поселення, Гілсайд, Н. Дж., Товариство ім. Тараса Шевченка, що було зразу прийняте в організаційну систему УНСоюзу, як його новий Відділ, означений черговим числом 43. Воно нараховувало тоді 20 членів. Перші Загальні Збори цього Відділу УНСоюзу відбулися 28-го лютого ц. р., при чому Покійний був обраний на секретаря. Цей уряд він виконував з повною посвятою аж до своєї смерти. Промовляючи на згаданих зборах, св. п. Володимир Пришляк заявив, що він поставив собі за ціль згуртувати в новоствореній клітині УНСоюзу все місцеве та в околиці громадянство так, щоб в цій околиці не було ані одної української людини, яка не належала б до цісі братської організації.

До здійснення цісі мети він прямував із залізною послідовністю та з чималими успіхами. Наявним доказом цього є факт, що число членів того Відділу дійшло впродовж перших 8 місяців його існування до 42. Це була виключно його заслуга, бо всіх тих членів приєднав і зорганізував він сам. Щоб як слід оцінити розмір і значення цього осягу, треба мати на увазі, що терен, на якому він стався, лежить дуже близько осідку Головної Канцелярії УНСоюзу та сусідує з районами декількох давніх Відділів. Тому здавалося б, що вся та околиця була вже використана союзовими урядовцями і організаторами, які зробили все можливе, щоб охопити союзовою мережею всіх живучих там українських громадян. Пок. Володимир Пришляк доказав наглядно, що всюди, де тільки живуть українці, ще є можливості приєднати нових членів. Треба тільки доброї волі та наполегливої праці. Це справді гідний наслідування приклад союзового діяча, що повинен присвічувати всім таким діячам, особливо в ювілейному році УНСоюзу.

Всі ті заслуги вкупі з рідкісними громадськими та шляхетними особистими прикметами Покійного з'єднали йому загальну пошану та щиру симпатію всіх, хто з ним співпрацював, або його знав. Пречистим виявом цього були похоронні обряди по ньому, які проходили при небувало численній участі громадянства різних ідеологічних напрямків та прошарків.

7-го жовтня увечері о. Дмитро Лаптута ЧІН в сослуженні о. Ярослава Дибка відслужив у похоронному домі Литвин - Литвин Парастас. Співав імпровізований хор, зложений з найближчих друзів Покійного під орудою п. Миколи Кормелюка з Байону. Відтак прощали Покійного зворушливими промовами пп: мгр. Євген Лозинський від Організацій Визвольного Фронту та зокрема від Головної Управи ООЧСУ, д-р Володимир Бемко від Регіонального Комітету Бережанщини та ред. Михайло Клецор від колишніх друзів зі шкільної лавки.

Наступного дня, 8-го жовтня тлінні останки Покійного перевезено до української кат. церкви св. Івана Хрестителя з Нюарку, де о. Іван Стухляк ЧНІ відслужив жалобну св. Літургію, в якій взяло участь понад 300 осіб з різних місцевостей, о. ігумен Володимир Красвський ЧНІ, близький друг Покійного, прощав його теплими словами на останню дорогу.

Похорон відбувся на цвинтарі Евергрін у Гілсайді, де зібралося кілька сотень приятелів і знайомих Покійного. Над відкритою могилою промовляв п. сот. Юрій Кононів від нюаркського Відділу ООЧСУ.

Під час традиційної тризни, в якій взяло участь 150 осіб, друзі Покійного згадували його зворушливими словами. Мгр. Лев Футала, що промовляв від Організацій Визвольного Фронту, накреслив моральну силюету Покійного, підкреслюючи його чистий характер та гармонійну співпрацю з промовцем. Про юні літа Покійного розказав ред. М. Клецор, а про його перебування у скитальчих таборах та в перших роках після прибуття до ЗДА п. М. Кормелюк. Сот. Ю. Кононів висловив від імені осиротілої Родини подяку всім учасникам тих сумних обрядів. Від Екзекутиви УНСоюзу приявними були на похоронах гол. секретар д-р Ярослав Падох і обласний організатор п. Степан Гавриш.

Покійний залишив в смутку дружину Теодосію, доньку Мирославу та шурина Миколу Кизину з родиною.

С. Гавриш

„Соціялістичне будівництво"

„Розповім, чим зайняті майстри... на нашій ділянці Полтавського турбомеханічного заводу. Приходить майстер годину раніше, приймає нову зміну, яких у нас три... іноді й цього не встигне зробити, як уже чути: „Матеріялу не підвезли". „Емульсії немає". „Шабльон не підходить". Майстер туди, майстер сюди, ну хоч розірвись..." („Рабочая Газета", Київ, 14 жовтня).

Станиця б. вояків 1 УД УНА в Ню Йорку

ЗАКЛИК

В днях 28 і 29 листопада 1964 року
ОБХОДИМО в НЮ ЙОРКУ
20-ЛІТТЯ БОЇВ ПІД БРОДАМИ

Закликаємо УЧАСНИКІВ ЦИХ БОЇВ, що тепер перебувають в Нюйоркській Метрополітальній Окрузі, заподати свої адреси:
BRODY-LEW, Inc. c/o Ukrainian Home
140-142 Second Avenue — New York City

КОМІТЕТ

В оголошенні „Замість квітів на могилу" д-ра В. Бялого подано помилково: Михайло і Ірена Кіндрачуки $5.00

а має бути $25.00.

Секція Дружин Лікарів
при Українському Лікарському Т-ві
в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —
в суботу, дня 7-го листопада 1964 року
о год. 7-ій вечора
в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ
2 East 79th Street — New York, N. Y.

ПОКАЗ МОДИ

В програмі: КОПІЇ СУКОНЬ і ФУТЕР
DIOR, CHANEL, BALENCIAGA
у виконанні стиліста п. YVES DAZCO
та спортові речі помислу і виконання
п. ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКОГО
Моделює .... п-на ЗВЕНИСЛАВА САЛЯК
При фортепіяні .... п-ні ІРЕНА СТЕЦУРА
Пояснення моделів .... п-ні ТЕТЯНА ТЕРШАКОВЕЦЬ
Присутньою на вечорі буде п. ГАЛИНА АНДРЕАДІС
Виступить студентський квартет: М. ГЛУХА, З. ДЕРЛИЦЯ, Б. КЕРЦІНЬОВСЬКА, Р. ШУГАН.
При фортепіяні п. МАРТА ЧАПЕЛЬСЬКА.
Після програми
ТОВАРИСЬКА ВЕЧІРКА
Просимо приходити! Гостям раді!
Чистий дохід призначений на добродійні цілі.

УПРАВА СЕКЦІЇ

Новий вечір українських журналістів

Ню Йорк. — Спілка українських журналістів в Америці (СУЖА) влаштовує в п'ятницю 30 жовтня ц. р. в залі „Літературно-мистецького Клюбу" в Ню Йорку вечір, присвячений 50-річному ювілеєві леґіону Українських Січових Стрільців, який — хоч минувся із прогрою української визвольної війни й революції — проте залишився в новітній історії України, як одна з її найсвітліших появ, переломова в історії української політичної думки. СУЖА вшанує ці роковини трьома короткими доповідями — І. Кедрина, В. Калини і Р. Купчинського — що їх охоплює тема „50 років тому": про Україну в першій світовій війні, про Українських Січових Стрільців з погляду нинішньої перспективи та про стрілецьку пісню. Для більшої різнородности, щоб не було тільки самого читаного чи говореного тексту, — К. Колянківська відспіває чотири стрілецькі пісні при акомпаніяменті Ігоря Соневицького, який окремо ілюструватиме музично — доповідь Романа Купчинського (відчитає її Роман Кришталький). Так само інж. Михайло Пежанський висвітлить кілька образів Едварда Козака з тематикою стрілецьких пісень. Ввесь вечір обрахований на кругло півтора години.

Це 5-ий з черги вечір СУЖА, рахуючи від січня минулого року. У кожному з них виступали по чотири члени цієї організації, видатні українські журналісти й публіцисти. П'ятницевий вечір — останній перед Загальними Зборами Спілки Українських Журналістів в Америці. Рахуючи, що всі попередні вечори здобули собі загальне признання і втішались великою фреквенцією слухачів, можна сподіватись, що й заповіджений на 30 жовтня вечір „50 років тому" відповість завданню, що їх має СУЖА влаштовуючи такі імпрези: давати слухачам жменю інформацій у насвітленні доповідачів, заторкувати різні проблеми з ділянки культури, та водночас робити це у легкій приступній формі, щоб це була для слухачів „користь і приємність".

СОЮЗ БІЛОРУСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ МОЛОДІ
— влаштовує —
в суботу, 31 жовтня 1964 р.
в SCHACK'S HALL, 25 Whitehead Ave, SOUTH RIVER, N.J.
ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ВЕЧІР
Початок в год. 9:00 веч. Грає оркестра ГІРНЯКА
Всіх сердечно запрошуємо. УПРАВА

У 10-річчя української католицької церкви в Маямі

Маямі, Флорида. — Українська католицька парафія відзначила тут 10-річчя свого існування. Під умілим керівництвом ініціятивного о. Смаля, призначеного сюди в 1953 р. сл. п. Митрополитом Кир Константином Богачевським, невелика українська колонія змогла збудувати у Маямі гарну українську католицьку церкву. Наші люди жертвували на будову церкви й залі при ній і гроші і час, щиро працюючи для Божої справи. Парафіяльній Раді, Сестрицтву і о. парохові допомагав також Відділ Союзу Українок Америки, співачка П. Гарден — кількома концертами для будови церкви, українсько-словацьке подружжя Миґалів, яке само виконало працю вартістю понад 6.000 дол. Кожний член парохії, навіть американські туристи, які, відпочиваючи тут, — жертвували й собі на будову церкви. Американка німецького роду, п-ні Л. Фоґель, пожертвувала на будову української католицької церкви у Маямі понад 2.500 дол.

Тепер ця парохія, як повідомляє Т. Д., відзначає 10-річчя напруженої і щирої праці закінчилося гарним успіхом — будовою першої на Флориді української католицької церкви.

Українська хроніка

• **Праця д-ра Івана М. Новосівського**, відомого українського діяча з Буковини, п. н. „Українська державна влада на Буковині в 1918 році" появилася окремим виправленим виданням, як відбитка з книжки другої „Правничого Вісника" (Ню Йорк, 1962). Видано цю важливу для історії українського державного будівництва на Буковині працю накладом Української Буковинської Громади в Ню Йорку.

• **Українські „Рідні Школи" у Вілля Караса і з Валентін Альсіна, у Бразилії**, спільно відзначили 150-ту річницю народження Т. Шевченка Ювілейним концертом, що його гарно з учнями підготувала учителька п-і Я. Прус, та інші учителі. Виступали до 100 учнів, а також Чоловічий Квартет п. Дозірцева: в кінці показано інсценізацію „Розритої могили"

• **За прикладом Пласту в ЗДА й Канаді, Пласт в Англії** придбав власну площу для таборування молоді. Площа лежить у Північній Валії, за дві милі від моря, в гористій місцевості. На цій пластовій оселі є декілька житлових будинків та все потрібне для пластового таборування.

• **„Українка в світі", ч. 3 за вересень 1964 р.** — циклостилевий бюлетень, орган Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), приніс докладні відомості про участь та виступи представниці СФУЖО, д-р Наталії Пазуняк, на Конґресі Міжнародного Жіночого Руху у Трієсті, в серпні ц. р.

Листопадові Роковини в Ню Гейвені, Конн.

Український Конґресовий Комітет, Відділ Ню Гейвен. і місцевий Відділ Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці при співдії Громадського Комітету, приготовили на день 31 жовтня на год. 6:30 вечором в Авдиторії Укр. Кат. Церкви, Святочну Академію з нагоди Листопадового Зриву, 50-ліття Українських Січових Стрільців і 20-ти ліття бою під Бродами.

Багату мистецьку програму попередить промова генерала Павла Шандрука. Виконавці мистецької програми: Ансамбль Бандуристів в складі: Володимир Юркевич, Іван Івашко, Михайло Біленький і Роман Левицький. Богдан Марків — скрипка, Юрій Цибрівський — фортепіян. Зірка Снігурович — деклямація та Христина Лукомська.

Безпосередньо по Академії о год. 8:30 вечором в малій залі Укр. Кат. Церкви відбудеться Зустріч ген. Павла Шандрука із українським громадянством, представниками українських організацій та українським вояцтвом.

Під час Зустрічі буде перекуска, приготована панями-дружинами членів ОбВУА.

Українські комбатанти із Бріджпорту устами А. Гуля і М. Чубатого заявили готовість взяти активну участь в нюгейвенських святкуваннях.

В неділю 1-го листопада в год. 11:15 в Укр. Кат. Церкві св. арх. Михаїла в Ню Гейвені, о. шамб. Іван Стах, канцлер Стемфордської Епархії й о. Іван Забава відслужать Богослуження в намірені Українського Народу та відправлять Панахиду за спокій душі Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, д-ра Евгена Петрушевича, Диктатора ЗУНР, померлих членів Уряду ЗУНР та всього Українського Воїнства, яке віддало своє життя в боротьбі за волю України.

Під час церковних відправ співатиме хор під управою Степана Саворського.

РЕЙД У ВОРОЖЕ ЗАПІЛЛЯ

Закінчення на стор. 2-ій

них дверях, сам-на-сам з уруґвайською державною владою; не його вина, що якась „складова частина уруґвайського збірного президента" має довгий язик. Характеристично, що трапилося це саме на кінець подорожі, коли протести чи інші дипломатичні ускладнення не могли вже попсувати дальшої програми.

Після Уруґваю залишались відвідини Бразилії, але там де Голлеві нічого було втрачати, бо не міг він робити собі ніяких ілюзій, маючи на увазі чітку поставу пореволюційного уряду. Ще 22 травня сказав у Парижі губернатор Ляєрда: „Візита де Голля була домовлена з Бразилією, якої тепер уже немає. Він приїде до Бразилії і буде прийнятий дуже гостинно. Але становище теперішнього уряду зовсім інакше, ніж попереднього. Ми не маємо найменшої схильности до „третьої сили" чи до антиамериканізму. Не хочемо ніякого Третього Світу — двох вистачає".

Так уважає уряд Бразилії, яка за 5 хвилин перед 12-ою врятувалася від комунізму. Так само уважають уряди Венесуелі й Колюмбії, що лежать навпроти Куби і є тереном гострої підривної акції. А ті уряди, які думають інакше про Третій Світ, мусять рахуватися з „геоекономічними" конечностями.

Тому де Голль програв на дипломатичній площині. І він не приховував невдоволення, що не мав змоги увійти в безпосередній контакт з робітництвом, студентством — з елементами протиамериканськими, „протиімперіялістичними", які обвинувачують свої уряди у поплентацтві, у вислужуванні Державному Департаментові й Волл Стрітові. Бо це, мабуть, був головний об'єктив його підривного рейду в глибоке американське запілля.

Ділимося сумною вісткою,
що дня 19-го жовтня 1964 року упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.
Проф. Василь ЧЕРЕДАРЧУК

народжений 27-го травня 1889 р.,
бувший учитель гімназій у Коломиї і Львові.
Панахида і похорон відбулися 22-го жовтня з похоронного заведення Олеція і церкви о. Николая на цвинтар ОО. Василіян у Шикаго, Ілл.

В глибокому смутку:
дружина — МАРІЯ
дочка — д-р ОКСАНА ФІЛЬВАРКІВ
зять — д-р РОМАН ФІЛЬВАРКІВ
і Рідня в Україні

Українська Вільна Академія Наук у США

З глибоким смутком повідомляємо,
що 21-го жовтня 1964 року,
на 67-му році життя, у Фінікс, Арізона, помер

ЄЛІСЕЙ КРИВОБОК

член Фундації і щедрий жертводавець Академії, поручник Української Армії, родом із с. Піски, Лохвицького повіту, на Полтавщині.

Родині і Друзям Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ЙОМУ!

УПРАВА УВАН у США

До відома Українській Еміграційній Громаді за океаном.

У неділю, 1-го листопада 1964 року
В РІЧНИЦЮ НАГЛОЇ СМЕРТИ
БЛ. П. ПАНІ-МАТКИ
Марини Даниленко-Слобіцької

довголітньої вчительки, видатної артистки й співачки в Харкові, Українізатора шкіл і церков на Слобожанщині, Основоположниці Селянського Руху в Україні і кореспондента „Нове Село", автокефальної церковниці й дяко-диригента за океаном, Доброї МАМИ і Сопутниці — мужеві!

В 10-ій год. рано в Храмі СВ. МИКОЛАЯ УАПЦ в АЛЛЕНТАВНІ, Па.

відбудеться урочисте

БОГОСЛУЖЕННЯ, ПАНАХИДА І ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД

на яке запрошуємо всіх близьких Друзів і Приятелів для звеличання Роковин.

З любов'ю:
о. КОНСТАНТИН і донечки в Україні —
ЛЮБОВ, ЯРОСЛАВА, НАТАЛКА

Замість квітів на свіжу могилу
Сердечного Друга
сл. п. д-ра вет. ВОЛОДИМИРА БЯЛОГО
10.00 долярів на цілі Наукового Т-ва ім. Шевченка
зложив
Нюарк, Н. Дж. Богдан СТЕФАНОВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу
Дорогого нам
сл. п. д-ра вет. ВОЛОДИМИРА БЯЛОГО
10.00 долярів на цілі НТШ
зложили
Квітка і Василь СТЕЦЮКИ

ВИСТАВКА СКУЛЬПТУРНИХ ПРАЦЬ С. ЛИТВИНЕНКА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Посмертна виставка творів Сергія Литвиненка, що відбувається в долішній залі Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку триватиме до найближчої неділі 1 листопада ц. р. включно. На виставці є 89 експонатів — це остання нагода побачити таку велику суцільну збірку мистецьких творів покійного визначного нашого скульптора — портрети, композиції і пам'ятники, в ґіпсі, теракоті, плястеліні і бронзі. До цього часу 260 осіб оглянули виставку.

ЗІ СПОРТУ

„ТРИЗУБ" — УСК ГРАЮТЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Відплатні футбольні змагання двох чільних українських дружин у першостях Південної Дивізії „Сідньої Конференції" відбудуться вже в неділю, 1-го листопада, о год. 2.30 по полудні на грищі при 29-ій і Камбрія вулицях у Філядельфії. УСК і „Тризуб" займають в показнику Дивізії перше і друге місце. Минулої неділі футболісти УСК-у зуміли перемогти високо дружину „Тризуба" у зустрічі на грищі УСК-у в Коледж Пойнті, Н. Й. Переконливий вислід 4:0 в користь УСК-у не може однак бути гарантією, що „Тризуб" не зуміє відплатитися УСК-ові у Філядельфії, бо тут треба завжди тямити не лише відвічну правду про те, що „м'яч є круглий", але і про вагу власного грища та рішальне значення справи накинення суперникові своєї системи гри. Одне певне: ці другі змагання українських дружин будуть, як і перші, на високому рівні та цікові і переможною з них вийде українська дружина. Хотілося б тільки, щоб склади цих двох українських дружин були більше українські, знаємо, однак, що над цим думають проводи обидвох клюбів, та що, скорше чи пізніше, прийде і в цьому напрямі до поправи стану.

„Чорноморська Січ", Нюарк не має визначених на наступну неділю, 1-го листопада мистецьких змагань.

Інші змагання „Східньої Конференції" в цьому ж дні: „БВ Готче" — „Дойчунгарн", „Джуліяна" — „Гунґарія", Н. Й. Амерікенс" — Н. Й. „Гота", „Мінерва ПФ." — Грецько-Ам. СК, „Метрос" — Н. Й. „Інтер".

СТАН ПОКАЗНИКА „Великої Дванадцятки" Східньої Конференції"

Південна Дивізія

	Точки	Ворота
УСК Ню Йорк	11: 3	18: 5
Тризуб	9: 5	16:10
Н. Й. Інтер	8: 4	10: 7
Н. Й. Гота	6: 6	7: 7
Н. Й. Амерікенс	4:10	9:20
Грецько-Ам. СК	3: 3	5: 7
Мінерва ПФ.	1:11	4:13

Північна Дивізія

	Точки	Ворота
БВ Ґотче	11: 3	15: 9
Дойчунґарн	9: 5	22:15
Джуліяна	8: 6	13:12
Гунґарія	5: 9	15:17
Метрос	4: 8	10:15
Чорн. Січ	3: 9	9:16

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ НА СОЮЗІВЦІ

Ланка відбиванки СУАСТ-Схід влаштовує 21-го і 22-го листопада 1964 на оселі У. Н. Союзу „Союзівці" турнір дружин чоловіків і жінок за мандрівні чаші „Союзівки". Участь в турнірі можуть взяти дружини Товариств, які є членами Делеґатур УСЦАК. Їх зголошення приймає ланковий СУАСТ-Схід на адресу:

Dr. M. Snihurowycz
1 Goodwin Street
New Haven, Conn.
Tel.: 469-9707

не пізніше 14-го листопада. Збірка відбиванкових дружин-учасників в суботу, о год. 10 рано. Після льосування гор, яке відбудеться в присутності представників всіх дружин, турнір почнеться о год. 11 перед полуднем. Змагання відбуватимуться за правильником СУАСТ і ними проводитиме ланковий відбиванки СУАСТ — Схід.

ФУТБОЛЬНІ ВИСЛІДИ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

УСК Гартфорд програв 1:4 мистецькі змагання Б кляси — Північ із Португальським СК з Ладлов, Масс. у себе в Гартфорді.

УСТ „Довбуш", Ню Гейвен переміг 2:1, Португальський СК в Денбирі, Конн., у змаганнях за мистецтво Б кляси — Південь, які відбулися минулої неділі в Ню Гейвені.

УСК Бріджпорт не мав минулої неділі визначених мистецьких змагань. **М. Я.**

УСК — „ТРИЗУБ" 4:0 (3:0)

Ню Йорк, 25-го жовтня. — Склад УСК-у: Яблевський, Дж. Янг-Н. Янг, Кравець-Руїз-Цап, В. Шмотолоха-Ірфелт - Сметгирст-Пирдон-Кінлоч (Шеферс, Сапія, Скірка і Кіляр). Склад „Тризуба": Свич, Муніс-Рач, Джуліо-Луна-Ілай, Ферейра - Кунга-Мендонка - Мендез - Яковина (Варварюк, Микицей і Віоля). Стрільці воріт: Сметгирст — 6-та, 19-та і 36-та хвилини, та В. Шмотолоха — 75-та хв.

Блезько 2,500 глядачів були свідками гри високої кляси, в якій не бракувало гарних акцій і емоційних моментів. В загальному суддя Де Сальваторе мав легке завдання, мимо ставки примату Південної Дивізії, бо відсвистав лише декілька фавлів, та не чув вигуків публікки, ані спорів на грищі. Тверда, але чиста гра УСК-у була більше продуктивною у порівнянні з поперечними комбінаціями м'яких тризубівців. В нападі „Тризуба" завели крила, які натрапили на двох Янгів, оборонців УСК-у. Натомість дефензива „Тризуба" мала постійні труднощі зі швидким і досвідченим Сметгирстом, який непокоїв її, так у часі переваги УСК-у, як і в сольових пробоях. Тут зрадив Луна повільність і лише Ілай працював запопадливо.

Виглядало, що долю змагань перерішили швидкі перші ворота, коли Сметгирст добив головою стріл з вільного В. Шмотолохи. Продовжуючи гру зі слідною тремою, тризубівці допустили до дальших акцій диспонованого нападу УСК-у, який кілька хвилин після промаху Пирдона з п'яти метрів здобув другі ворота. Це знов Сметгирст знайшовся на місці, щоб післати головою м'яч до сітки зі заграння Ірфелт — В. Шмотолоха. Треті ворота, вже в часі протинаступів „Тризуба", впали зі сольового пробою Сметгирста, якого випустив Пирдон з поза половини грища.

Посилені наступи „Тризуба" в другій півгрі, точніше в початкових 15-ти хвилинах, не принесли висліду через брак стрілів по воротах. Опісля знов втратили тризубівці ініціятиву, а ворота В. Шмотолохи тільки потвердили, що господарі таки були кращі в полі і головно під воротами. В УСК-у визначився напад у новому, скріпленому складі, а в „Тризубі" Кунга і Мендонка у нападі та Ілай на помочі.

в. с.